

אי צדקת המיישי

הרב מרדכי יפת יהודה שרעבי

י' בניסן תשפ"ו | שבת קודש | גליון 194

פרשת צו - שבת הגדול

מן העליונים חכם בעידן שמואל'י שלישי

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

שריפת
חמץ

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	ציצית	ר"ת
18:20	19:00	18:31	20:16
18:39	18:59	18:31	20:16
18:39	18:59	18:31	20:16
18:38	18:58	18:29	20:14

*במנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקא

יום ראשון - י"א ניסן

יא. רבי משה ב"ר נחמן-הרמב"ן, ה' אלפים כ"ט, קבור בירושלים | רבי ישעיה הלוי הורוביץ בעל השל"ה הקדוש, שנת ש"צ | רבי אליהו פרדס רב אב"ד ירושלים, תשל"ב

יום שני - י"ב ניסן

יב. רבי אריה ליב אב"ד סלוצק, מח"ס קול יהודה | רבי יהודה ב"ר אליעזר פאפו מגדולי מקובלי בית-אל | רבי שמואל דוד פינקוס זצ"ל, תשס"א

יום שלישי - י"ג ניסן

יג. רבי יוסף קארו מרן הבית יוסף, שו"ע, קבור בצפת, של"ה | רבי משה אלשיך, מח"ס תורת משה, ש"ס קבור בצפת | רבי יצחק קארו דוד מרן הבית יוסף, מח"ס תולדות יצחק | רבי מנחם מנדל שנהרסון, בעל הצמח צדק מחב"ד, תרכ"ו | רבי מרדכי יודלביץ, תשמ"ג | רבי יוסף רפאל עוזיאל אב"ד בירושלים | רבי דוד ב"ר שלמה אלטארס, מח"ס כללי הדקדוק | רבי יוסף שרבאני מחו"ר ישיבת פורת יוסף, תשל"ט | רבי פראג'י דמרי, מח"ס ראש פנה ועוד, תרס"ו | רבי אברהם חביב ראב"ד לוב טריפולי, תרפ"ג

יום רביעי - י"ד ניסן

יד. רבי עזרא הדאיה, מח"ס שו"ת נחלת עזרא, תש"מ | רבי אברהם יפה'ן ראש ישיבות נובהרדוק, תשל"ל | רבי יוסף צבי דינר, אב"ד לונדון, תשס"ז

יום חמישי - ט"ו ניסן

טו. יצחק אבינו ע"ה, מערת המכפלה, ב' רכ"ח | רבי שמואל הלוי וואזנר, מח"ס שט הלוי, התשע"ה | רבי יונה תאומים, בעל קיקיון דיונה, תכ"ט

יום שישי - ט"ז ניסן

טז. לוי בן יעקב ע"ה, ב' של"ב | רבי נהוראי גרמון מגדולי חכמי תוניס, מח"ס יתר הבן, תקמ"ג | רבי ברוך ברוידא, מח"ס בית יעקב מקור ברוך | רבי משה חזקיה בורטא ר"י המקובלים טריפולי, תר"ס | רבי נתן אורדמן ראש ישיבת עץ חיים לונדון, תשנ"ו | רבי שמחה מרדכי יוסקין (זיסל) ברוידא זצ"ל ראש ישיבת "חברון - כנסת ישראל", התש"ס

יום שבת - י"ז ניסן

יז. רבי מאיר שלום אביצירא-בבא מאיר, תשמ"ג קבור בהר הזיתים | רבי שלמה וולבה, זקן המשגיחים, עלי שור, התשס"ה | רבי ישראל נח מחב"ד | רבי יהודה ב"ר שמואל ביבס מרבני קורפו | רבי ראובן הכהן מפראג, מח"ס ילקוט הראובני, תל"ג | רבי יוסף דב הלוי סאלוויצקי מבניסק-בוסטון

מופדות המיישר

פדיון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור הנעדר מדי יום ע"י מיר"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 א כואטסאפ

לעריכת אוברות

באמצעות צהר"ים של אברכי ירבעי הישיבה כולל סעודת דוכרי תורה וקדושים כולל תעודת שישלח אליהם

שלוחה 7 א כואטסאפ

הידור מצווה

הברכות לספרי תורה, תפילין ועיבודים במיקוד של מיר"ר שליט"א וכן כל ספרי מיר"ר

שלוחה 5

תיקון נפטרים

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקחוד ללא שניות טיפוסים שלוחה 7

קביעת פגישה למור

אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא להגיע ללא קביעת תור מראש

כולל לאברכים מציינים החזקת אברך ללימוד תורה הקדושה להצלחתו

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שואל את הבט או היכנס לאחר הישיבה

ישיבה גדולה לכתובים תפירת תורה שלוחה 9

בית הוראה שואלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

לקבלת ההלכה והזמית כ-2 דק' של הלכות יש לעלות בקשה בדואר

חלקת ספרי האור הזמני ללא עלות שלוחה 4

תהלים לילדים להזכרת שמות בלימוד התהלים לילדים שלוחה 8

מכון להוצאת ספרים נינוח להקדוש לעצ

הכל בטלפון אורז:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | אורז ישראל 4 בת-ים

טע'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-371829

טע'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-371829

משולחן המלך

פנינים מסרים ומעשיות השווים לכל נפש הנערכים משולחן המלך מתוך שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נרדי הי"ד

'אל תפספס את העיקר...'

אומרת להם הסבתא: 'תשמעו, כיוון שאני עשיתי לכם כל כך הרבה, מגיע לי גם כן תמונה אחת עם העוזר ביחד איתכם, שיהיה לנו זיכרון'. אמרו לה 'למה לא...', ונשאר להם תמונה אחת בפילים, ומישהו התנדב לצלם אותם. אחרי כמה שנים, התמונות של המלכה כבר היו מפורסמות ברחבי העולם.

אחד הדוידים הגיע לבקר אותם והם מראים לו את התמונות, והם לא מבינים בכלל מי זאת הזקנה שבתמונה, אך הוא צועק 'זאת המלכה!'. אמרו 'איזה שטות גדולה עשינו שלא הצטלמנו איתה לבד. היינו יכולים להרוויח דבר גדול'.

רואים מכאן, שלפעמים לאדם יש לו על ידו הזדמנויות אדירות ויכול להרוויח הרבה.

'חמץ רוחני'

הימים הללו הם ימי התחדשות- ליל הסדר, ימי הפסח, ספירת העומר, שביעי של פסח. צריך להכין את עצמנו לקראת האור הגדול. דבר ראשון, יש לנו עכשיו את הניקיונות והקירצופים. כמו שאמרנו שכותב 'קב הישר' ומביא את זה 'הרוקח': שמוכל ניקיון שאדם עושה, נברא מלאך. צריך לבדוק בכל המקומות שאין חשש חמץ. וגם לבדוק חמץ רוחני שלא יהיה.

חמץ רוחני זה- מה המצב הרוחני שלך? מה עם הילדים? מה עם הממון, הכל נקי ואין חשש גול? גם ההוצאות אולי לפעמים הן יותר מדי וזה נחשב 'מותרות'.

'אתם הולכים למות...ואנחנו שוחטים את אלוהיכם'

השנה יוצאת 'השבת הגדול', בדיוק כמו שהיה ביציאת מצרים ב-י בניסן.

הרי את משה רבנו מינה פרעה כאחראי על עם ישראל, שר העבודה ושר הרווחה, והוא התחיל לטפל בהם והוא הציע למלך שלא כדאי בשום אופן שיעבדו שבעה ימים רצוף וכדאי שיהיה יום אחד מנוחה, וכך העבודה בשישה הימים תהיה טובה יותר. אמר לו פרעה: 'בסדר'.

ואז את יום השבת עשה להם משה רבנו שיהיה כחופש. וכל שבת היה אצלם כמו חג, ולא היו עובדים אלא היו לומדים והיו שמחים, והיה משה מכין להם כל מיני גיליונות שכתוב בהם מה זה 'אבות העולם', מה היה בזמנו ואין היה... והיה הדבר מאוד מסקרן אותם. ובשבת הזאת אמר להם הקדוש ברוך הוא: 'הפעם תצאו לשוק, וכל אחד ייקח ששה...'

'העוזר הבין את התרמית...'

הם שואלים 'האם ראית אותה פעם?', הסבתא עונה להם בכנות 'לא, מעולם לא ראיתי אותה. אני שמעתי עליה, קראתי עליה הרבה, אבל לראות עדיין לא ראיתי אותה. מי יכול לזכות לראות את המלכה? זה לא דבר פשוט. אך זה גם לא בתוכנית שלי. אבל אתם רואים את האדם הזה שעומד כאן האיש הגבוה?, אומרים עליו שהוא האדם הכי קרוב למלכת אנגליה, מהמקורבים

עונג שבת

הכי גדולים למלכה. הוא עובד בארמון שלה והוא מכיר את כל סדר היום שלה'.

התיירים עוזבים את הסבתא הזאת והולכים לעזור. העוזר הבין את המשחק של המלכה, והוא אמר להם 'כן, אמת, הסבתא צודקת. מה אתם מבקשים? סיפורים על המלכה?', סיפר להם קצת סיפורים מרתקים. אחרי רבע שעה הם כבר רצו להתקדם עם הטיוול שלהם, אבל הם רוצים שיהיה להם תמונות עם העוזר של המלכה. ומי יצלם??, הסבתא אומרת להם: 'אני אצלם אתכם. מה הבעיה?'. 'את יודעת לאחוז את המצלמה כלי לרעוד?', אמרה 'כן, אני אשתדל'. נשאר להם בפילים שש תמונות פנויות. היא צילמה חמש מכל הכיוונים והם הודו לה מאוד.

'הכנה טובה לפסח'

אחד הדברים שצריך האדם להכין ל'פסח', זה הפה של האדם. יש פ-סח' ויש פרעה פה - רע'. כתוב 'מצות יאכל במקום קדוש', כלומר, המצות שאוכלים ב'פסח' יהיה במקום קדוש, שיקדש את הפה שהוא מקום אכילת המצות. אדם ידבר רק דברים טובים. לכן 'כל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משובח'. וכדי שאדם יצליח לספר ביציאת מצרים ויעשה זאת כמו שצריך, צריך להכין את עצמו מקודם לכן.

'עכשיו דנים אותך על הפרנסה'

בפסח נידונים על התבואה - הפרנסה, ובוחנים כל אדם כמה שפע לתת לו. עושים זאת לפי הצדקה שהוא עושה- 'עשר בשביל שתתעשר'. לכן כתוב בספר 'קב הישר', שנהגו בפסח לתת 'קמחא פסחא', מעות חיטים לעניים, כדי שישקו לו שנה טובה עם הרבה שפע והרבה הצלחה. ולכן בדיוק עכשיו בערב פסח נותנים 'קמחא דפסחא', כי נידונים על התבואה שזה הפרנסה. ומאחר ובפסח אדם לא אוכל אצל אחרים ואי אפשר להזמין עניים אליו כי לא כולם רוצים לבוא, ולכן מביא להם מעות חיטים כדי שיוכלו לסדר את הכל כמו שצריך. וכשאדם עושה את זה, יהיה לו שפע גדול.

'מלכת אנגליה שהתחפשה לזקנה'

הרבה פעמים אדם משקיע בדברים, אבל צריך לדעת איפה להשקיע במקום הנכון בשביל שאדם באמת יהיה לו שפע ויהיה לו ברכה. מלכת אנגליה הייתה נוהגת שכל שנה כשהגיע חודשי הקיץ הייתה נוסעת לאחד מערי הנופש באירופה. 'לא היו אז טילים מ'איראן'. הייתה נוסעת לשם עם גבאי אחד, והיו אנשים ברחוב פוגשים אותה ולא מדמים לעצמם שזאת מלכת אנגליה, כי הייתה לובשת בגדים פשוטים בלי גינוני מלכות והולכת כמו אישה רגילה. מדי יום ביזמו היא הייתה מטיילת שמה בפארק באותו נוף, ואחר כך הייתה חוזרת לטירה שלה איפה שהיא מתאכסנת.

באחד הימים טיילו בפארק איזו משפחה אמריקאית, והיא פגשה את אותם התיירים מאמריקה. הם היו עסוקים עם מצלמה, עם תמונות, וראו שמה איזו זקנה יושבת. היא התחילה לדבר איתם 'מאיפה אתם?', אמרו לה: 'מאמריקה'. 'איפה באמריקה?' 'פלורידה'. השיחה הייתה נעימה. הם שאלו אותה: 'האם זה נכון שמלכת אנגליה מתארחת לפעמים כאן באזור הזה?', הסבתא הזאת עונה בהתרגשות 'כן, זה נכון...'

מפי מרן מ"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר' | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור השבועי
דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

הארץ'. בדרך כלל צריך קודם כל התעוררות מלמטה, ואז יש התעוררות מלמעלה.

אך בחודש הזה לא כך, אלא קודם כל 'ישמחו השמיים', ואחר כך 'ותגל הארץ', קודם כל בעליונים. כלומר, הקדוש ברוך הוא לא חיכה לנו שאנחנו נפתח פתח.

למשל ב'אלול' - 'אני לדודי ודודי לי', 'אם אני לדודי - אז דודי לי', וצריך קודם כל שאנחנו נפתח פתח, ואז השם יפתח לנו פתח. אך עכשיו לא כך, ב'ניסן' הקדוש ברוך הוא לא חיכה שיהיה לנו התעוררות. כי אם היה מחכה, היה בלאגן. וזהו עניין הפסח. קודם כל מקבלים אורות גדולים ואחר כך את הקטנים.

פסח - זמן להתעוררות גדולה

בדרך כלל זה הולך לפי הסדר, ואתה הולך מלמטה למעלה, אורות קטנים ואחר כך גדולים. אך היום לא, אלא היום קודם הגדולים. ולכן אומרים 'קדש ורחץ', והלילה הזה קודם 'קדש' ואחר כך 'ורחץ'. בדרך כלל צריך קודם כל שאדם ינקח את עצמו. ולכן כתוב 'פתחו לי פתח כפתחו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם'. אם אתה תפתח, אני אפתח. אך היום לא צריך לפתוח פתח ובחודש 'ניסן' הקב"ה פותח לנו ולא צריך לפתוח פתח.

לכן כתוב 'ופסח ה' על הפתח' וזה רמז לכך שהוא פוסח על הפתח. ולכן זה התעוררות גדולה שיהיה גאולה בזמן הזה וצריך לנצל אותה. הלא כל עיקר גלות מצרים היה בגלל שאדם הראשון אכל מעץ הדעת והתקלקלו העולמות. ועכשיו מה אתה עושה ב'פסח'? אוכלים מצות שזה ה'חיסה', וגם שותים ארבע כוסות שזה היה 'גפן'. ונוהרים מאוד מאוד על חמץ ושאר. לכן, 'פסח מצה מרור' בדיוק גימטריה 'קרע שט"ן', וגם עולה 'בחזק יד הוציא ה' אתכם'.

האפיקומן של יצחק אבינו

כתוב בתרגום יונתן על שאמר לו יצחק אבינו לעשיו "שא נא כליך וקשתך וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים והביאה לי ואוכלה בעבור תברכך נפשי". התרגום אומר על פסוק זה: 'בא עשיו בא תשמע, הלילה הזה נפתחים טללי ברכה, אוצרות של ברכות, ואני רוצה לברך אותך. צא השדה ותעשה לי שני גדיי עיזים ומטעמים טובים כדי שאני אעשה כמו קורבן פסח, ואני אברך

פה זה עוד יותר מכך, 'ניסן' היא - ב'פנימיות'. ככה זה הולך בעולמות העליונים.

ומה מקביל ב'ניסן' ל'יום כיפור'? 'עשור לחודש', השבת הזאת!!

לכן אומר להם הקדוש ברוך הוא שכל אחד יקח לו 'שה' לבית אבות', כי ביום הזה יש 'כפרה'. 'שה' בגימטריה - 305, בדיוק כמניין 'כפרה'. לכן גם 'שה' זה ראשי תיבות 'שבת הגדול'. כל אחד ייקח לו 'שה' ויחזיק אותו אצלו שלושה ימים, וביום הרביעי שזה יצא גם יום רביעי בשבוע בצהריים - "ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערביים", שוחטים וצולים אותו ואוכלים אותו על השבע. "לא תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים, כי אם צלי אש", כדי שהריח שלו יצא לכל המקומות.

אורות גדולים באכילה הכזיתות

לפי הקבלה נכנסים אורות גדולים מאוד על ידי ה'כזיתות' ו'הכוסות', אורות שאין כמותם. וזה מה שהכניע את כל המצרים. האור הגדול הזה מוחין גדולים מאוד של: 'חוכמה', 'בינה', 'חסדים דדעת', 'גבורות דדעת'. וזה סנוור את פרעה. הוא לא האמין שבליה אחת וברגע אחד אפשר להביא את כל האורות האלה. לכן זו לילה שמאירה 'כשמש בצהריים'. האורות הם בעצם - 'חוכמה', 'בינה', 'וה'תפארת' - זה ה'חסדים' ו'הגבורות' זה - ה'מלכות'. וזה נקרא 'מוחין דחבת' - 'חוכמה', 'בינה', תפארת, מלכות. וזה עיקר המוחין. 'חבת' זה ראשי תיבות - ב' אלפים, תמ"ח שזה היה השנה שיצאנו ממצרים.

ההבדל בין פסח לאלול

הסימן של חודש 'ניסן' זה - 'ישמחו השמיים ותגל

לכן כל המצרים השתגעו ואמרו 'מה קרה לכם? שבת היום. איך אתם כולכם הולכים לשוק?', אמרו 'לא... אנחנו רק קונים 'שה'. אמרו להם המצרים: 'אבל זה שבת. אף פעם לא יצאתם בשבת'. אמרו להם עם ישראל: 'אתם לא יודעים מה מצוייר לכם במצח וביד?'

'בעוד חמישה ימים... ביום חמישי אנחנו יוצאים מכאן, וביום רביעי אנחנו מקריבים קורבן, וביום רביעי בלילה עושים אותו על האש. ותדעו לכם שכל הבכורות שלכם ימותו. את הדם הזה של הקורבן אנחנו שמים על הבתים, והקדוש ברוך הוא מדלג על הבתים שלנו, ונכנס הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו והורג לכם את כל הבכורות, כי יש אצלכם בכל בית הרבה בכורות, מהאישה הזאת ומהאישה הזאת. יהרוג הקדוש ברוך הוא את כולם. והייתה יוצאת להם 'בת קול' ואומרת להם - 'עכשיו מכת בכורות'. והם רואים שמצויר עליהם על הגוף הבכורות המתים שימותו. כולם מצוירים להם בבטן, בגב, חותמות על חותמות. ככה זה היה בכל מכה. כמו כתובת קעקע שלא נמחק. הם ראו את זה והשתגעו. הבכורות ידעו שכל מכה זה מכה...

ההתקוממות של צעירי מצרים

הלכו ואמרו לפרעה 'תשחרר אותם, תראה מה קורה? הרי גם אתה בכור'. אמר להם 'הכל שטויות... אני לא משחרר'.

ה' הקשה את ליבו. ואז הבכורות יצאו למלחמה במצרים ואמרו להם 'אם אתם לא נלחמים בשבילנו, אנחנו הורגים את כולם'. ולכן כתוב 'למכה מצרים בבכוריהם'. כשראו את זה המצרים, הם רצו לצאת את למלחמה נגד עם ישראל.

מה עשה הקדוש ברוך הוא? נתן להם מחלה בבטן שלהם והיו מועים מתחתנות, והיו להם כאבי בטן שאין כמותם. וזה היה הנס הגדול, שהקדוש ברוך הוא הציל את עם ישראל. הייתה זאת שבת שאין כמותה.

ההקבלה של ניסן לחגי תשרי

כמו שאמרנו כבר, ראש חודש 'ניסן' זה כמו ראש השנה שב'תשרי', רק שזה ראש השנה של - ה'חיצוניות', אבל

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן רות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעמים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

תיקון הנפטרים

למסירת שמות לתיקון הנפטרים
הנערך בכל ערב ראש חודש

שלוחה 03.5520004 7

משולחן המלך

כשיצחק אבינו קרא לעשו ואמר לו: 'צא השדה וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים בעבור תברך נפשי', אמר לו 'אתה יודע, הלילה זה 'ליל הסדר', זה לילה מיוחדת ונפתחים סללי ברכה, אוצרות של ברכה, וכל מה שאברך אותך, כך יהיה. אז לך ותעשה לי מטעמים שיהיה על מה שתחול הברכה. הוא הלך להביא ובינתיים רבקה שמעה את זה וישר אומרת 'יענקל'ה, רבי יעקב, לך אתה ותביא לאבא מטעמים'.

אמר: 'אמא, אני לא רוצה, כי אולי 'הבאתי עליי קללה ולא ברכה'. אמרה: 'עלי קללתך בני', אל תפחד ואל תדאג. מה שאני אומרת תעשה - תביא לי שני גדי עזיים טובים'. הביא לה ושחט אותם יעקב, הכל מהודר והכל טוב, ואמא עשתה את זה יפה יפה את שני גדי העזיים הקטנים, מטעמים כמו שאוהב אבא, ואמרה לו - 'בוא, בגדי החמודות של אחיך פה. תלכש אותם', ושמה לו את הבגד על הצוואר ועל הידיים והגוף וחפשה אותו יפה ועשתה לו תחפושת. בין כה יצחק אבינו הוא לא רואה אבל עלול למשמש אותו.

'הטריק של עשיו שלא עבד'

עשו גם פחד שיעקב יעשה לו איזה תרגיל, אז הוא אומר לאבא שלו 'אבא, אני מפחד שיעקב יבוא וייקח את הברכות', אמר לו 'אל תפחד', אמר 'הוא, כנראה כשהוא יבוא, הוא ירמה ויעשה את הקול שלי', והקול שלו היה עבה. 'אז אבא, אני אעשה את הקול של יעקב. וכשתשמע הקול של יעקב, תדע שזה אני'. אמר לו 'אין בעיה, לך'. וכשבא יעקב שלא ידע לעשות חוכמות, דיבר בדרך ארץ.

אמר יצחק: 'מי זה? זה עשו או שזה יעקב?', אמר: 'הקול קול יעקב והידיים ידי עשו', וחשב 'זה מה שסיכמנו עם עשו', ואז בידך אותו כל הברכות.

ואז לקח יעקב את הברכות, ועד שעשו בא, אמר לו יצחק אבינו: 'כבר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך'. הכוונה של 'במרמה' הוא - שאומר לו עשו 'אבא ויעקבני זה פעמיים...' מה פירוש פעמיים?', אמר עשו: 'בסדר הזה, הוא גם בישל את הנזיד עדשים ומכרתי לו את הבכורה, ועכשיו לקח את ה'ברכה'. 'בכורה וברכה'.

אבל אצל הקדוש ברוך הוא זה לא כך. הקדוש ברוך הוא אומר 'תשמע, יש לך שדה? ברכתך אותך ונתת לי רימונים, נתת לי תאנים, ענבים ונתת לי פירות יפים. כל מה שיוצא ראשון, תקשור אותו בגמי ותביא אותו 'ביכורים'. וכשאתה מעלה את זה לירושלים, אומרים לו 'תשמע, כשאתה עולה, את תפחד על הבית שלך. תעזוב את הכל פתוח. יש לך חנות? תעזוב פתוח ואל תפחד', ואומר לו הקדוש ברוך הוא 'אני שומר לך, אתה יכול לעלות, הכל בסדר'.

העשירים היו מביאים את זה בסל של זהב, והעניים בסל של נצרים. וכשהיו נכנסים לירושלים, הם היו מתארגנים לפני כן ביחד כל אלה שיש להם ביכורים באזור מסוים, ויוצאים בעגלות ובשיירות, וסלי הביכורים מעוטרים, ועליהם יונות לבנות ומצלתיים והם שרים. ואיפה שהשיירה הייתה עוברת בירושלים, כולם צריכים לבטל מלאכתם ולבוא ולהגיד להם 'ברוכים הבאים'. אומר הקדוש ברוך הוא 'תניח את הסל שלך בעזרה ותגיד: 'השקיפה ממעון קודשך מן השמיים, וברך את עמך ישראל'... וגו'.

'כאן הבן שואל'

ואומר המדרש, אין כזה דבר שאדם יזוז משם בלי שהוא יקבל מה שהוא רוצה. כל מה שהוא מבקש באותו מעמד, הכל מסתדר. אין דבר כזה שהוא לא יקבל. אומר הקדוש ברוך הוא: 'אני כשהוצאתי אותך ממצרים, כשהגיע הזמן, ברגע אחד יצאתם ממצרים. לא צריך להימלט, אלא הכל בנחת ובשמחה. והלילה המיוחדת הזאת שהיא שמורה מששת ימי בראשית, 'מה שתבקש בלילה הזאת מתי שאומרים בהגדה 'כאן הבן שואל', אתה גם תקבל. זו לילה מיוחדת ואדירה בימי שנה, ולפי מה שאומר רבנו האר"י אין לילה כזאת בכל השנה.

אותך. תביא גם יין טוב ותעשה מטעמים, ואני אברך אותך'. רבקה אמנו שמעה את זה ומיד שלחה ליעקב והיא אומרת לו: 'לך נא אל הצאן... תביא לי שני גדיי עזיים טובים ואני אעשה אותם מטעמים להביא לאביך כאשר אהב, וקח יין טוב ותלך לאבא, ותראה איזה ברכות יהיה לך'. וככה היה, הם עשו את זה.

הקדוש ברוך הוא שלח מלאך לעכב את עשיו. ומה הוא היה תופס? - חמור, גמל, פיל, כלב, והיה קושר אותם והיו בורחים לו. עד שגמר בינתיים יעקב אבינו הכל, וניגש לאבא שבירך אותו איזה ברכות "ויתן לך האלוהים...", ויעקב אבינו שמר את הברכות האלה לדור שלנו והוא לא השתמש בהם. אמר 'את הברכות האלה אני שומר לבניי לדור הגאולה, כי אז יהיה בלגן עם 'פרס'... 'ואז בא עשו ועושה מטעמים לאבא מהר מהר ומביא לו.

אומר לו יצחק: 'מה זה?', אומר כבר אכלתי. מה קרה לך? מי אתה? אומר: 'אני עשו...', 'לא יכול להיות...! בסוף אומר לו 'מה נעשה, בא אחיך במרמה ויקח ברכתך', לקח את הברכות. מה אני יכול לעשות. מה זה 'במרמה'? אומר לו 'מה שתעשה, אני לא יכול לאכול, כי כבר אכלתי אפיקומן'. 'במרמה' זה גימטריה 'אפיקומן', 'כבר אכלתי אפיקומן, ואחרי זה אני לא יכול לאכול, ואת הכלב והחמור, זה לא בשבילי... קח את זה בשבילך'. אמר: 'אבא, תברך אותי לפחות משהו...', ונתן לו איזה 'מים אחרונים'... רואים איזה כוח אדיר זה הלילה הקדוש הזה. ולכן צריך שאדם לא סתם יעביר את זה, אלא צריך להכין את עצמו לקראת הקדושה הגדולה הזאת.

'השמחה שבהבאת הביכורים'

את ה'הגדה' מתחילים עם 'ארמי אובד אבי'. לבן הארמי רצה לאבד את הכל. והפסוק הזה נמצא בפרשת 'כי תבוא' בתחילתה, ועוסקת במצוות הבאת הביכורים לבית המקדש.

כשאדם מביא ביכורים לבית המקדש, אומר את הפרשה הזאת ומבקש 'השקיפה ממעון קודשך מן השמיים'...

הגמרא אומרת - אמר רבי אבהו, 'בוא וראה כמה מתחמאים וכמה יש פתחון פה לעושי מצוות. אדם יש לו עסק עם המלכות, ולפעמים רוצה איזה בקשה. אך עד שייתנו לו... ועד שיגיש בכלל את הבקשה... ועד שיכניסו אותו למלך... ואם בכלל יכניסו אותו... ואחרי שהכניסו אותו, אם יתנו לו מה שהוא רוצה...

מוסדות המיש"ר תככ"ץ
פרנס יום

היום יום רבינו ב' באב התשפ"ד
הלימוד והתפילות בישיבה יחזו לע"נ

יקירך פלוני

הוקדש ע"י ה'ה' פלוני אלמוני חז"ר ויה"ר שיוסד לשפעה בסיכה
הצליחה פרנסה טובה וכשפנע, נחת ושמחה בריאות איתנה,
אחריות ימים ושינים טובים ובנעימים וכל מילי דמיטוב אמן.

להקדשות:
03-552-0004

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחז'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבדיאות
ושובע שמחות אמן

באפשרותך להיות משותפי של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

משולחן המלך

צדיק באמונתו חייה
דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף עבדלחק שליט"א
מאברכי המוסדות

לימוד מהמרוד לחייו

הנה אנו מתקרים לחג הגדול והקדוש אשר הוא יסוד חשוב מאוד ביהדות וכן בחיי היומיום במשך השנה אנחנו מוקפים בהרבה מצוות שהם זכר ליציאת מצרים,

ויש להבין מה מיוחד בסיפורו של יציאת מצרים אשר כל כך חשוב אשר הרבה מצוות תלויים בו?

התשובה לכך היא כי בומן יציאת עם ישראל ממצרים התברר והתגלה כוח השם וממשלתו בכל הטבע כולו ובוה הזמן הזה השם הראה את מלכותו לעיני כל ושחא מנהיג את כל הבריאה ואיך שכל הטבע כולו כפוף להשם יתברך, והאמונה היא היסוד אשר כל התורה נשען עליה וזה סיבת חשיבותו של חג זה והשפעתו היא על כל המצוות,

ולכן עלינו בפסח הזה להתבונן ולראות את ידי השם בכל פרט ופרט ועל ידי זה נוכל לצאת מהמצרים שלנו ביום יום, שהרי כל אחד ואחד מאיתנו יש לו איזה שיעבוד מצרים שהוא סוחר אותו בליבו, לדוגמה יש אדם שקשה לו בפרנסה ויש אדם שלא מוצא את זיווגו ויש אדם שיש לו בביתו בעיות בשלום בית בעיות בחינוך ילדים אשר כל אלו אינם אלא מצריים בשביל אותו אדם, ועבודה שלנו היא בפסח להתבונן בכוח ובגדולה של השם יתברך וכמה אהבה אוהב אותנו ועל ידי חיזוק זה נוכל להשתחרר מהקושי הזה של החיים, ועל כך כותב השם משמואל, מפני מה כשאוכלים את המרור לבד או אוכלים אותו בלי הסיכה אולם בהמשך שוכרים אותו עם המצה אז חובה לאכול אותו בהסכה?

ומבאר שאם אדם בחייו לוקח את הקושי שלו לבד כמו המרור שאוכלים אותו לבד אז אדם זה לא יכול לחיות בהסכה כבן חורין משום שמרגיש שמצבו הוא מר לו, אולם אם אדם כורך את המרור (היינו את הניסיון שלו) במצה דהיינו באמונה בהשם יתברך (שהמצה נקראת בלשון הוזהר מאכל האמונה) אז האדם יכול לחיות בהסכה ובנחת, משום שאדם זה מבין שכל מה שנראה לו מרור אינו אלא בגלל שהוא לא מכניס את השם לחיים שלו, אולם אם מכניס את השם לחייו אז הכול נהפך עליו לטובה ולברכה וזוכה להנות מהחיים בצורה נכונה, וזה מטרתנו בחג הזה להבין את הנקודה הזאת ולהשריש אותה חזק בליבנו ועל ידי זה אדם זוכה לחיים טובים ושמים,

והי רצון שנוכח לצאת מהמצרים שלנו ולכרוך את כל הקשיים שעוברים עלינו באמונה בהשם וכך נחיה לחיים טובים אמן

שבת שלום, וחג שמח

סנחריב שהיו לו שני מיליארד ושש מאות מיליון חיילים. אמרו לחזקיה המלך 'מה תעשה מולם?' ואמר לו 'רבשקה' שר צבא סנחריב 'אני אתן לך סוסים, יש מישוהו בכלל אצלכם שיודע לרפב עליהם?', אמר חזקיה המלך: 'התורה מנצחת. אני לא צריך שום דבר'.

עשו לו תקציב לצבא, ואמר: 'כל הכספים מה שאתם רוצים לצבא, הכל הולך ללומדי תורה!', ומחק להם את כל התקציב. וזה שכתוב 'וחיפל עול מפני שמן', חובל עולו של סנחריב מפני שמנו של חזקיה.

ומה קרה לאחר מכן? הקדוש ברוך הוא בלבל את סנחריב באותו היום ואמר: 'אני לא אלחם איתם היום, אלא מחר', כי ראה שירושלים קטנה מאוד, ואמר 'אנחנו יש לנו מיליארד חיילים. מי אלה היהודים?! כל אחד מאיתנו רק מוציא טיפת עפר מהחומה ואנחנו גומרים אותם. מי הם? מי הם...??', תכף תראה שיש להם אבא גדול בשמיים, והקדוש ברוך הוא ילחם להם.

'תכין מהאברים שלהם מטבוחה...'

היה אותו לילה 'ליל הסדר- פסח', וחזקיה אומר לעם ישראל: 'תשירו ותעשו לכם 'ליל הסדר' ותשבחו את ניסי השם, תקריבו קורבן'. ואלה מריחים מעבר לחומות את ריח הקורבנות ויוצא להם הגשמה מכך...

בלילה, צבא סנחריב הלכו לישון עם כל הריח הטוב הזה, והקדוש ברוך הוא אומר למלאך גבריאל: 'תעשה לי טובה, בדרך שלך כשאתה הולך לבשל את הפירות, תשרוף אותם מבפנים ותעשה מהם 'מטבוחה', תשרוף להם את הלב ואת המעינים והריאות ואת כל האיברים הפנימיים תשרוף. עבר שם המלאך ושרף אותם מבפנים, והיו שם יותר משני מיליארד חיילים.

רק סנחריב ושני בניו נשארו חיים. היה לו עבודה זרה שזה היה אחד מהעצמים של תיבת נח. לזה הוא היה עובד. אמר לעבודה זרה 'אם אתה מביא אותי בשלום למדינה שלי והכל בסדר, אני זוכה לך את הילדים שלי...', הבנים שלו שמעו את זה, ושחטו אותו על המקום..

גם בלילה הזאת בלשצאר חתכו לו את הראש בגלל שהשתמש בכלי המקדש אצלו בארמון. ולכן, כל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משובח.

'תכנס לבית מוכן'

אומרים 'פסח כשר ושמח', כי רמזים בו כל החגים. 'פסח' - ר"ת פורים, סוכות, חנוכה. 'בשר' - ר"ת כיפור, שבועות, ראש השנה. 'שמח' - ר"ת שבת, מועד, חודש.

אומר לו 'גם ברוך יהיה...' עכשיו אני מבין... מגיע לו את הברכה, כי הוא הבכור עכשיו. מכרת לו כך בטיפשות כזאת את הבכורה? אז הברכה שלו. עכשיו גילית לי את האמת טוב מאוד.

'טו בניסן- לילה של ניסים'

בלילה הזאת בט"ו בניסן, אדם הראשון הקריב קורבן להשם, וגם הקריבו קין והבל קורבן להשם. אמר אדם הראשון לבניו: 'תדעו לכם, תקריבו הלילה הזה קורבנות, כי הלילה הזה עתידים ישראל להקריב קורבנות 'פסחים'.

גם בלילה הזה כתוב "ויבוא הפליט" שזה 'עוג מלך הבשן', שסיפר לאברהם שנשפך לוט, ואברהם היה עוסק באותו לילה בעוגות מצות. ויצא אברהם אבינו למלחמה באותו לילה וניצח את חמישה המלכים.

באותו לילה גם כן באו המלאכים לבשר לאברהם על יצחק. גם גזירת 'ברית בין הבתרים' היה בט"ו בניסן 430 שנה לפני שיצאו עם ישראל ממצרים, 301 שנה מברית בין הבתרים נולד יצחק. לכן מסוגל ט"ו בניסן לכל הדורות.

גם ביום הזה ראו החוזים בכוכבים שתתיד ההיוולד אברהם והוא יעשה בלגן גדול לנמרוד. גם כשאברהם אבינו נלחם עם המלכים, אמר לקדוש ברוך הוא 'מה אני אעשה להם?', ואמר לו: 'תזרוק עליהם עפר', וזרק עליהם עפר ונהפך לחרבות. זה היה בלילה הזה גם כן.

גם אותו לילה שנלקחה שרה לבית פרעה והיכה אותו המלאך, זה היה בט"ו בניסן. גם רבקה שנלקחה לאבימלך היה בט"ו בניסן. גם הפיכת סדום ועמורה היה בט"ו בניסן. גם בנות לוט שהביאו את עמון ומואב היה בט"ו בניסן. גם כשנאבק יעקב אבינו עם המלאך שרו של עשו, היה בט"ו בניסן. גם סיסרא נהרג בט"ו בניסן. וגם עכשיו יהרגו כל 'פרס' בט"ו בניסן. תראו שיהיו ישועות גדולות.

'במקום תקציב לביטחון - תקציב ללומדי התורה'

הגמרא מספרת על חזקיה המלך איך שהוא הכניע את

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
העלון למייל"

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התענוגות ודרכים בדרכי
התענוגות "במידות טובות" והתענוגות דרך
ארץ מאת הרב משה אהרן זוארץ
שליט"א
מאבירי המוסדות

אמונת חכמים טהורה

משה רבנו וזה לדרגות נבואה הגבוהות ביותר בעם
ישראל, חלק מנבואותיו היו נבואות שקיבל מה' לצוות
את אהרן ובניו בדרכי עבודת הכהונה.

ואהרן כמובן היה מבצע את הדברים וכתוב בפרשת
השבוע - צו: "ועש אהרן את כל הדברים אשר ציוה ה'
בד משה" (ויקרא ח', ל"ו).

ביאר והרחיב במחקר יעקב כולי זצ"ל בספרו המופלא
"ילקוט מעם לועז" אף שהיה פשוט שאנשים גדולים
שכאלו - אהרן ובניו לא יסורו מדברי משה ולא ישנו את
ציווי ה', מכל מקום מאחר שאהרן היה נביא - כמשה
אחיו, יתכן היה שצטער על כך שכל הדברים שהיו
נוגעים אליו, לא קיבלם באופן ישיר פה אל פה מהקב"ה
אלא על ידי משה אחיו ב"כלי שני", לכך מכריזה התורה
ואומרת שאהרן עשה בשמחה את כל הדברים שציווהו
הקב"ה והעבירם לו ע"י משה אחיו.

נקודה זאת של הכנעה וקבלה מהגדול, היא תכונה
חשובה הנצרכת חיוק וחיבה, כל גדול בישראל בדורו
הוא בבחינת משה רבנו ועל האדם לכבדו ולקרו
ולהאמין בדבריו ובטח לא לדבר בבזיון על הגדול
שכדור ולא על שום חכם ממשאל.

ה"חפץ חיים" היה אומר שאין שום שאלה בעולם
שאין לה תשובה בתורתנו הקדושה, רק דרושות עיניים
מאירות כדי לגלות היכן מופיעה התשובה, עיניים אלו
יש לתלמיד החכמים.

מספרים על חסיד אחד שהגיע לרבו האדמו"ר מצאנז
זצ"ל ברוסיה של אותם הימים וביקש ברכה לבין זכר,
הרבי בירך אותו שיהיה לו בן זכר, החסיד היה כל כך
בטוח וחדור אמונה בברכת רבו וישר רץ למשרד הפנים
של רוסיה "תרשמו, נולד לי בן - יצחק שמו", כנראה
שכן זה היה עובד אר, וגרשם במשרד הפנים הרוסי
שנולד לחסיד זה בן בשם יצחק.

לאחר תשעה חודשים זכר החסיד הזה נולדה לו בת,
כמובן שלא קראו לה יצחק...

כך חלפו להם חמש שנים ובכל שנה נולדה לחסיד זה
בת חדשה.

לאחר חמש שנים נולד לחסיד ורעייתו הבן המיוחל -
יצחק, כמובן ששמחה גדולה היתה בביתם בהולדת בנם.
היו שצחקו על האמונה התמימה והטהורה של החסיד
ברבו שגרשם את ילדת בנו מוקדם כל כך באמונתו בברכת
רבו, "נו, מה הרווחת באמונת חכמים שלך?" לענו לו.
אבל הוא דבק בתמימותו באמונת חכמים טהורה שלו.

עברו השנים ונקישות רועשות הרעישו את דלת ביתו של
החסיד, היו אלו אנשי הצבא הרוסי, "איפה יצחק? הגענו
לקחת אותו לצבא הרוסי".

יצחק היה רק בן 13 שנה אולם במסמכי הצבא יצחק
הופיע כבן 18, האבא קרא ליצחק וכשראו כמה הוא
קטן וכחוש ביחס לגילו אמרו לאבא שהוא פטור מגיוס
"הוא נראה חולני וקטן, הוא אינו מתאים לצבא הרוסי".
בכך - בזכות האמונה התמימה של החסיד ברבו וזה בנו
להניצל מגיוס לצבא הרוסי.

עוד מעשה יפה ומחוק שמעתי ממנו ראש הישיבה
הגאון הרב אליהו מריאל שליט"א: בצעירותו של ראש
הישיבה הגיע הזמן שרצו הוא ורעייתו לקנות דירה, היה
זה פרויקט חדש של קבלן מסוים בבני ברק, עלה הרב
להתיעץ עם גדול הדור הגאון הרב אלעזר מנחם מן
שך זצ"ל.

הרב שך הקשיב ושמע את פרטי הדירה ומיקומה והשיב
לראש הישיבה: "הקבלן הזה יפשוט רגל ויפסיד בבניינים
הבאים, הרב שך הצביע לו על הבניינים שבהם כבר
ייעצר אותו קבלן, אבל את הדירה שאתה רוצה אתה
יכול לקנות, את הבניין הזה הוא ישלים כמתכונתו" אמר
הרב שך.

ראש הישיבה שמע לעצת גדול הדור ואכן כך היה, אותו
קבלן נעצר וכשל בהמשך הפרויקט אולם את הדירה
והבניין של ראש הישיבה הוא סיים בהצלחה.

והנה לנו שוב עוצמת הראיה של גדולי ישראל, הבא
נתחוק במעיה ככבוד והערכה לגדולי ישראל וירעיף
עלינו הקב"ה ממרום שפע רב, אמן.

משולחן המלך

אני אספר לכם דבר ששמעתי ונדהמתי. בא אליי
מהדרום איזה יהודי אחד עם ילד בגיל שש ואמר: 'כבוד
הרב, תברך את הילד הזה. הילד הזה בא על ידכם, זה
שלכם'. אומר לו: 'מה קרה?', אמר - 'לפני שש שנים
בשנת תשנ"ח, ארבע שנים אחרי שנפטרה הרבנית
אשתו של הרב, קראו לי (לאותו האבא שמספר למרן)
משרד הקליטה שאני אעשה 'ליל הסדר' לעולים חדשים,
300 איש, ושאני אסביר להם מה זה 'ליל הסדר' וכל דבר
ב'הגדה', ויש לי מענה לשון ואני יודע כמה שפות ושאני
אסביר להם את הכל.

**חצי שעה לפני שהגענו למלון, היה קהל אדיר ושמו
אותם כאולם וכולם כל כך רוצים לשמוע. ופתאום
אשתי אומרת, שהיא חייבת ללכת ללדת. אמרתי לה:
'אבל תראי מה הולך פה? מה עשיתי?', ישר לקחתנו רכב
ונסעתי איתה לבית החולים. ויש שם מיילדת אחת, כי
כולם הלכו ל'ליל הסדר'.**

אומרת 'אני יש לי יולדת לפניך. קודם אני מטפלת בה,
ואחר כך מטפלת בזאת'. אמר הבעל 'אבל אני יש לי קהל
שמחכה לי', אמרה 'אין מה לעשות'. אשתו אומרת לו
'בעלי, אל תפחד. השם יעזור לי. תלך ותזכה את הרבים
ואני אשאר פה והכל יהיה בסדר'. והוא, בדמעות עזב
אותה והלך. היא אומרת לו אחרי 'ליל הסדר' כשהוא
בא לראות אותה 'תשמע, לא הצטערתי רגע אחת.
כי פתאום אני רואה איזו אישה אחת שאומרת לי אני
שמי 'מרגלית יוסף, אני אשתו של הרב עובדיה. באתי
מהעולם העליון, ובגלל שבעלך הלך לזכות את הרבים,
אני גם הייתי נותנת לבעלי ללכת לזכות הרבים, ולכן
שלחו אותי מהשמיים. תשמעי גברת - אני מיילדת אותך
ברגע אחד. את יולדת ילד בריא והכל יהיה בסדר...'
אומרת: 'אשתו של הרב עובדיה ילדה אותי בכמה
דקות, ונעלמה...', וגם האחות אומרת לבעל 'אני לא
יודעת איך האישה הזאת ילדה והתינוק שוכב על הבטן
שלה, והכל בסדר, והכל נקי והכל מסודר, והשליה יצאה
והכל עובד יפה?'

כשאדם בא לבית כליל הסדר, הוא צריך לפני כן צריך
ללמוד את כל הסדר. דבר ראשון שבא לבית וכולם
יושבים כבר, יתחיל לתאר להם איך שיצאנו ממצרים
ויגיד להם 'בשנת 1448 לבריאה בחודש ניסן, כשהמזל
הכי פורה, הקדוש ברוך הוא הכה כל בכור כמו השנה
ביום חמישי, וכמו עכשיו בלילה הזאת, ואז עם ישראל
יצאו ביד רמה ובקומה זקופה. אמר הקדוש ברוך הוא
'הרגע יוצאים', ובאותו רגע יצאו כל ישראל 60 ריבוא,
600,000 גברים חסר אחד, והצטרף איתם הקדוש ברוך
הוא והיו 600,000. ויחד עם הזקנים הנשים והילדים היו
שני מיליון. לא פחד, לא מהומה, אלא בשמחה ובקומה
זקופה. לא צריך את הטובה של הרשע הזה. אף אחד לא
הוציא אותנו. עם ישראל יצאו ביד רמה.

מה עשה הקדוש ברוך הוא? אמר לאבות: 'אתם עוד
תשמחו. כשאני אוציא אותם, אני אביא אתכם לראות'.
ולכן, מלאכי השרת, אופנים, חיות, אבות העולם,
האימהות, "ב שבטים, כולם היו עומדים ורואים. גם
יוסף הצדיק ראה. כל שבט ושבט לקחו איתם את
הארזים למשכן, ולא השאירו כלום במצרים. איזו שמחה
הייתה בעת היציאה. בכל הדרך פיזר להם הקדוש ברוך
הוא 'ריח גן עדן'.

אומרים שגם פרעה יצא לראות את הניסים הללו.

מי מוותר על השפע בשביל לישון

ככה אני מתחיל את ה'סדר'. לפני שאני מתחיל קידוש,
אני מסביר להם על מה אנחנו היום אנחנו באים. אני
אומר להם שמשנה רבנו דיבר לעם ישראל עכשיו בלילה
הזאת שיוצאים, ולא היה לו רמקול. הוא דיבר והקדוש
ברוך הוא הרים לו את הקול, וכל מצרים שמעו אותו.
ובשעה אחת התקבצו כל ישראל ל'רעמסס'. כל אחד
הביא אתו את הבצק שלו שלא הספיק להחמיץ, ומהחום
של השמש שהיה זורח על זה, נאפה.

אומר ב'פרקי רבי אליעזר', שאוצרות של טללי ברכה
יורדים בלילה הזאת. מי שמזלזל קשה בצער גידול בנים,
עכשיו הזמן להתפלל. וכל אחד יבקש מה שהוא צריך.
יחשוב אדם שהלילה הזאת מיליוני מיליונים נותנים
לו. האם יוותר על זה וילך לישון? אומר החתם סופר:
שהבית שלו נהפך בלילה הזאת לבית המקדש. באים
אליו משפחות, ואיפה הם יושבים? אלא זה מעט
המחזיק את המרובה.

הרבנית מרגלית יוסף ילדה אותי

חכם עובדיה סיפר פעם אחת בביה"ס 'היודים' ואמר

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

**דף היומי במתיקות ובהירות, משניות
יומיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות**

בימים: א, ב, ד, ה, בישיבת המישי"ר רח' אודס ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהנהגה ובהנאה

שותיה קלה וחמה
לרווחת הלומדים

זוהר על הפרשה

גודל החיוב לספר בשבח יציאת מצרים בשמחה

פקודא בתר דא לספר בשבחה די יציאת מצרים
לספר בשבח של יציאת מצרים, שהם הניסים והנפלאות שעשה עימנו ה' כל העשר מכות ובהצלה הגדולה מטומאת מצרים, וכן "לספר" מלשון ספר, שמאיר בספרו את העולמות העליונים והתחתונים ע"י מצות סיפור יציאת מצרים, **דאיהו חיובא על בר נש לאשתעי בהאי שבחה לעלמין** שהוא חיוב על האדם לספר בזה השבח לעלמים כל ימות השנה ולא להפסיק כלל. **והכי אוקימנא כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים** וכך העמדנו כל אדם שמספר בשבח יציאת מצרים ובההוא ספור חדי בההוא סיפור שמספר הוא שמח מאוד ומעורר את שורש השמחה שהיא אימא עליונה, להמשיך השמחה לשכינה הקדושה, לכן **זמין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי** עתיד הוא לשמוח עם השכינה לעוה"ב כי יקבל מהשכינה השפע של עוה"ב שהיא אימא עילאה **דהוא חידו מכולא** ששמחה זו תהיה גדולה מכל השמחות **דהאי איהו בר נש דחדי במאריה** שזה האדם ששמח בקונו, כי ע"י הסיפור בניי האל גורם שיתגלה גם עתה כליל הסדר אותו האור הגדול והעצום שהתגלה בעת יציאת מצרים, שמש האיר את אותו הלילה כאור השמש כצהרים. **קדשא בריך הוא חדי בההוא ספור** והקב"ה שמח באותו סיפור שעם ישראל מספרים.

הקב"ה אוסף לכל פמליא של מעלה לשמוע את ישראל

פיה שעתא באותה שעה שעם ישראל מספרים השבח הגדול הזה **כניש קדשא בריך הוא לכל פמליא דיליה** הקב"ה מאסף ומקבץ לכל פמליא של מלאכי מעלה, **אמר לון: זילו ושמעו ספורה דשבחה דילי דקא משמעו בני וחדאן בפורקני** אומר להם לכו ושמעו את הסיפור של השבח שלי שמספרים בני ושמוחים כנאולתי. **כדין כולו מתכנשין ואתיין ומתחברין בהדיהו דישאל** אז כל המלאכים מתקבצים ובאים ומתחברים יחד עם עם ישראל, **ושמעין ספורה דשבחה דקא חדאן בההוא דפורקנא דמאריהו** ושומעים בסיפור של השבח ששמוחים בשמחת הגאולה של אדונם. **כדין אתיין ואודאן ליה לקדשא בריך הוא על כל אגון נסין וגבורין** ואז באים המלאכים ומודים ומשבחים להקב"ה על כל אותם הניסים והגבורות שעשה הקב"ה לישראל, **ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא**, **דחדאן בההוא דפורקנא דמאריהו** ומודים ומשבחים להקב"ה על העם הקדוש שיש לו כאן בארץ ששמוחים מאוד בשמחת גאולת אדונם. **כדין אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא** ואז ניתוסף להקב"ה כח וגבורה למעלה כי גרמו להאיר את הספירות העליונות. **וישאל בההוא ספורה**

יהכי חילא למאריהו וישראל באותו סיפור נותנים כח להקב"ה, **כמ"ש** (תהלים סח, לה) **זעזעו לאלהים, כמלכא דאתוסף ליה חילא וגבורתא כד משבחין גבורתיה ואודאן ליה** כמלך שנוסף לו כח וגבורה כאשר משבחים את גבורתו וגדולתו ומודים במלכותו, **וכלהו דחלין מקמיה ואסתלק יקריה על כלהו** וכולם מפחדים ממנו ומתעלה כבודו יתברך על כולם. **ובגין כך אית לשבחה ולאשתעי בספור דא כמה דאתמר** ולכן יש לו לאדם לספר ולשבח להקב"ה בסיפור זה כמו שלמדנו.

"מצה" עושה מצה ומריבה עם החיצונים ומרחיקה אותם מעם ישראל

מצה אמאי מצה שהיא השכינה למה היא נקראת בשם מצה, **אלא הכי תנינן שדי** אלא כך למדנו, המלכות נקראת פעמים בשם שדי" כי היא חורם היסוד הנקרא שד". ואמר מדוע נקראת כך, **בגין דאמר לעולמו די דיאמר לצרותינו די** בשביל שאמר הקב"ה לעולמו די והעולם הוא עולם האצילות, והמלכות היא סוף עולם האצילות, ויאמר שיבטל מעלינו כל הצרות והגידרות. **אוף הכי מצה** גם כך מצה מדוע נקראת המלכות מצה, **בגין דקא משדר דמברחת לכל סטרין בישין ועביד קטטה בהו** לפי שהיא משדרת ומברחה לכל החיצונים הרעים ועושה מריבה בהם, כדי להציל את ישראל, **כגונא דשדי דמזוזה דמברח לשדים ומזיקים דתרעא** כעין שם שדי" כמזוזה שמברח את השדים והמזיקים משער הבית, **אוף הכי איהו מברחת לון מכל משכני קדשה** כך גם השכינה היא מברחה אותם מכל משכנות הקדושה שלא יהיו שם, **ועביד מריבה וקטטה בהו** ועושה מריבה וקטטה ביניהם אחד בשני והם פורדים ולכן קשה להם לחזק. **כמה דאת אמר** כמו שנאמר, (שמות יז), **מסה ומריבה. על דא כתיב מצה** ולכן כתוב מצה שפי' מריבה, **והא מסה בסמך איהו** והרי המילה מסה היא בס' ולא בצ' ואיך אמרת שנקראת ע"ש מסה ומריבה, **אלא תרגומו דמסה איהו מצותא** אלא התרגום של המלה 'מסה' הוא מריבה כי היא נלחמת בס"א ומברחה אותה.

אשריהם ישראל שזכו לתורה ונעשו בני חורין מהס"א

(ח"ג קמ"ט ע"א) **תא חזי, זכאין אנן ישראל דקודשא בריך הוא יתב לון אורייתא קדישא ואוליף לון ארחי** בא וראה, אשריהם ישראל שהקב"ה נתן להם את התורה הקדושה ולימד אותם את דרכיו ע"י התורה שבע"פ שהיא הש"ס והפסיקים וזוה"ק, שדרכם האדם דבק בהשי"ת ושומר מצוותיו, **לא תדבקא ביה ולמיטר פקודי דאורייתא למזכי בהו לעלמא דאתי** להודיבך בו בהקב"ה ולשמוך מצוות התורה כדי לזכות בהם לעולם הבא, **וקריב להו בשעתא דנפקו ממצרים** וקריב אותם את ישראל בשעה שיצאו ממצרים שלאחר שראו כל האותות והמופתים והמכות הגדולות אז נדבקו בהקב"ה, **דהא כדין אפיין לון מרשומא אחרא וסליק לון לאתאחדא בשמיה** שהרי אז הוציא אותם מרשות הס"א, כי במצרים היתה טומאה נוראה כמ"ש (שמות יבא): **"וימש חושך"**. וזה מרומז בתיבת פסח ר"ת ח' פעמים ס' גי' לילי"ת שהיא היתה שולטת במצרים ומטמאה את כולם, והעלה אותם להתאחד בשמו תחת כנפי השכינה, **וכדין אקרונ "בני ישראל"** **בני חורין מכלא** ואז נקראים בשם קדוש "בני ישראל" שהם בני חורין מהכל, **דלא יתבו תחות רשומא אחרא** שאינם יושבים תחת רשות הס"א, **וסליק לון לאתחדא בשמיה** ואז העלה אותם להיאחד ולהתקשר בשמו הוי"ו ב"ה, **דסליק על כלא דשליט על עלאין ותתאין** שעולה כמעלה על כל השמות ושולט על העליונים ועל התחתונים.

באהבת ה' לישראל התיר את כל הקשרים העליונים והתחתונים להוציאם ממצרים

ומנו דחיותא דילהון ומתוך אהבתו של הקב"ה לישראל, **קרא לון קרא אותם** (שמות דבכ) **בני בכורי ישראל** בני בכורי ישראל כמו הבן הבכור העליון שהוא ז"א, **כגונא כעין (דקדשה) עלאה** פרצוף ישראל העליון שהוא בן בכור לאו"א, ואפי' שעדיין לא הגיעו למעלה הזאת **ועל דא קטל (ס"א וקטל) כל בכור דלעילא ותתא** ועל זה הרג הקב"ה בן בכור העליון שהוא השר של מצרים ראש הקליפות העליון, וגם הבכור התחתון של מצרים, **ושנא קטידין ואסירין דעלאין ותתאין** והתיר הקשרים והסוגרים בין מן העליונים ובין מן התחתונים שעשו מצרים בכוחות הטומאה הגדולים שלהם כדי שלא יוכלו עם ישראל לצאת משם לעולם, **בגין לאפקא לון** בשביל להוציא את עם ישראל ממצרים, **ועביד לון בני חורין מכלא** ועשה אותם בני חורין מכל השיעבודים והכשפים והטומאות הנוראות **ועל דא לא בעא קודשא בריך הוא** ועל זה לא רצה הקב"ה, **לא מלאך ולא שרף** לא מלאך ולא שרף שיוציא אותם ממצרים, כי עם ישראל אינם נותנים תחת שום שלטון והנהגה של מלאך או שרף, **אלא איהו** אלא רק הוא בעצמו יוציאם ממצרים, ויכניסם תחת הנהגתו והשגחתו של הקב"ה בלבד. **ועוד דהא איהו ידע לאבקנא ולמנדע כלא** ועוד, שהרי הוא יודע להבחין ולדעת הכל, מי בכור ומי לא בכור ומי

זוהר על הפרשה

עליו השטן. וקודשא בריך הוא יתיב בדינא על כלא דדינא עלמא והקב"ה יושב בדין על כל בני האדם וכן את העולם.

ובגניני כך כד יתב קדשא בריך הוא אודייתא לישדאל ולכן כאשר נתן הקב"ה את התורה לעם ישראל, אטעים לחו מההוא נהמא עלאה, דההוא אתר הטעים אותם מאותו הלחם העליון של אותו מקום שהוא עץ החיים שהוא "חמץ", ומגו ההוא נהמא, הווי ידעין ומסתכלין בדין דאודייתא. למתק בארץ מישר ולפי שטעמו מאותו הלחם הרוחני היו יודעים ומסתכלים ומתבוננים בסודות התורה כדי לילך בדרך הישרה, ונהא אוקמוה מלה אינון חכמיא בדין (ס"א אליו דקאמין) אליו דקאמין וכבר העמידו החכמים את הסודות האלו כמו שאמרונו.

הנוהר ממשוה חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה

(ח"צ רפ"ב ע"ב) רענא מהימנא רשב"י אומר למשה רבנו, מארי דפסחא בעלי הפסח שהם עם ישראל, שמקיימים מצוות הפסח שהוא באור החסד העליון והוא סוד הגאולה, וכמש"כ (ראש השנה יא.): בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, וכמש" (תהלים צח, א): "הושיעה לו ימינו" שהוא בחסד, בזמנא דשליט עלייהו ליל שמורים בזמן ששולט עליהם ליל שימורים, כי מצה שמורה שהיא השכינה שמורה מן החיצונים והקליפות בגלות הדומה ללילה, כי שמורה אותיות שמור ו"ה שהם זו"ן שלא ישלטו עליהם אחיות הקליפות, כלליו צריכים למחוי שמורים ונטורים מחמץ ושאר בבל שהוא כולם, כל עם ישראל, צריכים להיות שמורים ונטורים מחשש מחמץ ושאר, כי החמץ הוא ס"מ ושאר הוא ליל"ת, ואפי' מכל שהוא, כי טיפת חמץ הקטנה ביותר היא כחידק טורף, וכל מאכלים ומשקים (ס"א מאני דפסחא) כלליו נטורין וכל המאכלים והמשקים כולם צריכים להיות שמורים מאד שלא יתערב בהם חשש חמץ כל שהוא. ומאן דנטיר לון מחמץ ושאר ומי ששומר את המאכלים והמשקים לכל יתערב בהם אפי' חשש משהו חמץ ושאר, גופייה איהו נטיר הרע למטה, ואז מוכסח לו (כמו שאמר רבנו האריז"ל) שלא יחטא כל השנה, ונשמטא לעילא ונשמטו שמורה למעלה שלא תנוק בעלייתה ממלאכי חבלה. ואתמר ביה, (תהלים ה, ה) לא יגורך רע ונאמר בו לא יגורך רע שהסטרא אחרא לא תשלוט בו. בגין דהא אתעביד גופייה קדש, ונשמטתיה קדש קדשים לפי שנעשה טיף קודש, שמקדש אותו באכילתו, ונשמטו נעשית קודש קדשים, כי הנשמטות באות מהבינה העליונה שהיא בחו' קודש קדשים. ואתמר ביצר הרע ונאמר ביצה"ד (ויקרא כב, י) וכל זר לא יאכל קדש, פ' הוד שהוא יצה"ד לא יבא לאכול ולטעום מן הטף הזה שהוא קודש. (במדבר אבא, ו) וזהו הקרב יומת ויצה"ד שמתקרב לקדוש ולצדיק, יומת שם ברעב, כי אין לו שום פתח ליקח ממנו איזו קדושה.

ישראל. וזה הוא מה שכתוב (שם שם, כג), ופסח יהיה על הפתח וגו'. הכא אית לאסתכלא כאן יש להסתכל ולהתבונן, אי קודשא בריך הוא אית וקטיל בארעא דמצרים ולא שליח אתרא אם הקב"ה בא בעצמו והרג בארץ מצרים ולא ע"י שליח אחר, א"כ, רשימא דא דעל פתחא למח רושם הזה של הדם שעל הפתח מדוע צריך אותו, ונהא כלל גלי קמיה והרי הכל גלי וידוע לפניו. ותו ועוד, מהו מה פירוש מה שכתוב (שם) ולא יתן המשחית, ולא ישחית מקבצי ליה ולא יתן המשחית, משמע שהיה שליח להשחית ולא הקב"ה, ואם כפי שמפרשים שזה הקב"ה צריך לומר ולא ישחית כי זה הקב"ה בעצמו. אלא ודאי הכי הוא דקתיב אלא ודאי כך הוא פירוש הפסוק, (שמות יב, כט) ויהיה הכהן כל בכור. "ויהיה" - הוא ובית דינו. וההוא כי דינא הכא אשתכח ואותו הבית דין כאן היה נמצא, פ' השכינה והבית דין שלה היו נמצאים במצרים, ובשכילם היה צריך לרשום על הפתח בדם הפסח וברם המילה.

הנוהר לאכול מצות שמורות ומהודרות בכל הפסח יצא זכאי בדינו ברה"י וישלים שנתו

(ח"ב קפ"ג ע"ב)

ביומא דראש השנה, דאיהו יומא דדינא ביום ראש השנה שהוא יום הדין, (בבלי יומא) דלאו איהו אלא לאינון דלא נטלו מיכלא דאסותא שאין הוא יום הדין דר"ה אלא לאותם שלא לקחו המאכל של רפאה שהיא המצה בפסח, אבל אם אכלו בפסח מיכלא דאסותא, השטן אינו יכול לקטרג עליהם ושבקו לאסותא דאודייתא, בגין מיכלא אתרא דאיהו חמץ ועובו את רפאת התורה שלא אכלו מצה שהיא רפאת הנפש ועובו אותו בשביל מאכל אחר שהוא חמץ, כלומר תאוות יצר הרע. דהא ביומא דא דראש השנה שהרי ביום ראש השנה, ההוא חמץ סלקא, ומקטרגא עליה דבר נש, ואלשינן עליה זה החמץ שהוא יצר הרע הוא השטן עולה ומקטרג על האדם, ואיהו קיימא ביומא דא מקטרגא על עלמא והוא עומד ביום הזה להיות מקטרג על העולם, כי ביום הזה ניתן לו רשות לקטרג אבל רק על מי שאכל חמץ, אמנם אם אכל מצה שמורה שאז נשמר

מן גלותא ברחמי

הוא ראש הבית, כי הם היו מתחבאים ומתפחדים, ולמשדרי אסירין ולהוריד ולפתוח קשרי הכישופים, ולגאול את עם ישראל שאסורים בגלות, ולאו אנון ברשותא דשליחא אתרא אלא בידיה ועם ישראל הם לא ברשותו של שליח אחר אלא רק בידו של הקב"ה.

הקב"ה לא רצה לשמוע את שירת המלאכים אלא את שירתם של ישראל

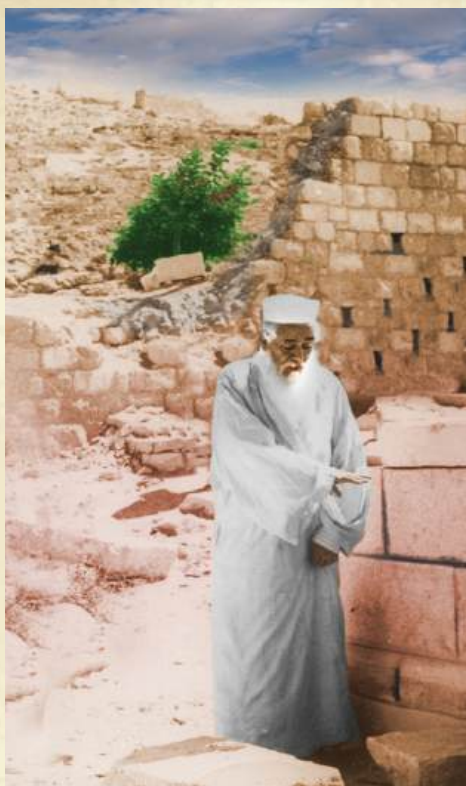
תא חזי בההוא ליליא דבעא קודשא בריך הוא לקטילא כל אנון בכורי כמה דאתמר בא ראה, כי באותה לילה שרצה הקב"ה להרוג כל אותם הבכורים של מצרים כמו שלמדנו, בשעתא דרמש ליליא, אותו מזמורין לזמרא קמיה בשעה שנחשך הלילה באו המלאכים שמזמרים, לומר לפניו יתברך כמו בכל יום, אמר לון, לאו עידן הוא אמר להם הקב"ה לא עתה חומץ לומר לפני, דהא שירתא אתרא מזמורין בני בארעא שהרי שירה אחרת מזמרים הבנים שלי בארץ, ואני רוצה לשמוע אותם, כי עתה היא הלילה המיוחדת שאין כמוה שבני אומרים הלל הגדול שאחריו יאכלו קרבן פסח.

בשעתא דאתפליג ליליא, אתער רוח צפון ובשעה שנחלק הלילה התעורר צד הגבורה, וקודשא בריך הוא בדין עבד נוקמין והקב"ה אז עשה נקמות גדולת במצרים והרג בכוריהם, וישאל עבדין שירתא בקול רם ועם ישראל עושים ומזמרים את השירה שהיא הלל הגדול בקול רם, (ס"א וישאל מקמורין ואמרין הלילא בקול רם) וקדין עבד לון בני חורין מכלא ואז עשה אותם הקב"ה בני חורין מכל השיעבדים גם משעבוד היצה"ד, ומלאכין עלאי וכל משריין כלליו ומלאכי מעלה וכל מחנות העליונים כולם, הווי צייתין להון לקליהון דישאל היו מקשיבים להם לקול ההלל והשבח הגדול של עם ישראל שמשבחים את הקב"ה.

הטעם שהוצרכו לתת את הדם על המשקוף והמזוזות

בתר דאתגורו אחר שנימולו ישראל בערב פסח והקריבו קרבן פסח, רשימו לבתייהון מההוא דמא ומדמא דפסחא בתלת רשימין היו רושמים את ביתם מאותו דם המילה ומדם של הפסח בשלש רשומות, (שמות יב, י) על המשקוף ועל שתי המזוזות שהם מרמזים על פרצוף ז"א שנקרא בכללות חג"ת, והפתח היא המלכות ואז נשלם שם הו"י ב"ה. מאי טעמא, הא אוקמוהו ומה הטעם שצוה הקב"ה לתת את הדם בג' מקומות אלו ובפתח, ומפרש, הרי כבר ביארנו, בגין דאיהו רשימא קדישא כשכיל שהוא דרשם קדוש הדומה על החג"ת, ומתקבלא בד איהו נפיק והמתחבל כאשר הוא יוצא לעשות נקמה במצרים, ותמי ההוא דמא דהיה רשים על ההוא פתחא ודואה את אותו הדם שהוא רשום על אותו הפתח, תייס עלייהו דישאל, דהא הוא דקתיב חס ומדרם עליהם על עם

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודש
של מן הגאון המקובל
חכם **בנידו שמואל** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **"שרפי קודש"**
ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

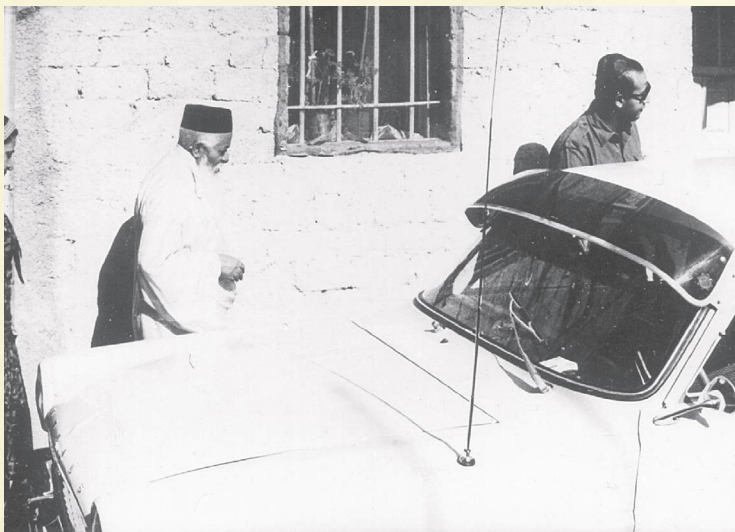

רבינו זיע"א משתטח על קבר הרש"ש

נעלם כלא היה, ושלחוהו לכיתו לחיים ולשלום.
נסע האיש שוב לכיתו של הרב, להודיעו על
הכשורה הטובה. אמר לו הרב, "דע לך שנגזר
עליך בשמים להוציא סכום של שתים-עשרה אלף
לירות, התפללתי לקדוש ברוך הוא, שאת הסכום
הזה תוציא למקומות טובים ולא עבור טיפולים
ורופאים, ובחסדי ה' נענתה תפילתי".

להתעניין באהבתך

מי שהיה רואה את הרב בישיבה, היה רואה מלאך
עלי אדמות שכל חז לא אניס ליה. הכל היה ברור
ונהיר לו, והיו מראים לו כל דבר מן השמיים. כל
זה מכוח ההתמדה הגדולה, "יום ולילה לא ישכחו",
שהיה יושב ועוסק בתורה כל הלילה וכל היום
כולו, והיה בקיא בכל התורה כולה על פה. ממילא,

עולה לרכב שעומד ליד הישיבה, נסיעה למערת המכפלה

שרפי קודש

בוחן נסתרות

מעשה היה שהביאו לפני רבינו יריעות של ספר
תורה שיעיין בו, תוך כדי שרבינו מעיין, לפתע
הצביע ואמר: "כאן הסופר לא קידש את שם ה',
וא"כ הספר פסול".

ומסופר על מו"ד ועט"ד, המקובל האלוקי רבי
מרדכי שרעבי זצוק"ל, שיום אחד פנה
אליו יהודי בדמעות שליש ואמר
לו שיש לו גידול בגוף ר"ל,
וצריך לעבור ניתוח בעוד
שבועיים. הסתכל הרב על
הצילום ואמר לו, "בעזרת
ה' לא תצטרך לעשות
ניתוח, רק תיתן שתים-
עשרה אלף לירות עבור
התיקון שנעשה". למרות
שכדרך כלל היה הרב
מבקש ששים לירות,
במקרה הזה, למרבית
הפלא, ביקש הרב סכום
גדול. וכך באותו היום הלך
החולה ולווה כסף, ונתן לרב
את כל הסכום הנדרש.

מיהר הרב לחלק את כל הכסף
למוסדות ולאברכים, ועשה תיקון.
לאחר שבועיים אמר לו הרב, "תאמר

לרואים

שאני מבקש שלא
יעשו ניתוח לפני
שעשים צילום
חוזר". הלך האיש
ואמר לרופאים כדברי
הרב ולא הסכימו,
וטענה בפיהם, "יש
לנו צילום ברור
מפעם שעברה, ושום
דבר לא השתנה".
לאחר הפצרות רבות,
הסכימו הרופאים
לצילום חוזר, ואכן
נדהמו למראה עיניהם
כשראו שהגידול

המשך מעשיות על רבינו מרדכי שרעבי זצוק"ל מייסד ישיבת נהר שלום

אין מה לעשות...

מעשה באשה אחת שחלתה, וניגש
אחד התלמידים אל רבינו ושאלו
כפיו - מה עליו לעשות.
אמר לו רבינו, "נעשה
תיקון". ואכן קראו

עבודה בבית המדרש את ספר
התהילים, ורבינו בכיתו היה
עורך כוונות נוראות
לרפואתה.

לפתע שמעה
הרבנית
ע"ה,
שרבינו
דופק על
השלח ונאנח
אנחה שזכרת
לב. היא נבהלה מאוד,
וכששאלה לפשר הדבר,
סגר רבינו את ספר
התיקונים, ואמר 'אין
מה לעשות'...

לאחר זמן מה, בא התלמיד
אל רבינו להודיעו שהאשה נפטרה.
אמרה לו הרבנית, "רבינו כבר ידע
זאת". וכך הוה עובדא.

תמתין עוד קצת

מעשה בחכם אחד, שאשתו רצתה לעבוד כדי
לסייע בגטל הפרנסה, אך לא מצאה עבודה טובה.

פנה החכם אל רבינו. אמר לו רבינו: "בעוד
חודש יציעו לה עבודה טובה, ואם תמתין
עוד חודשיים יציעו לה עבודה במקום
עוד יותר טוב, עם רווחים גדולים".

וכן היה, שכעבור חודש הוציעו לה
עבודה, וכמוכן שסירבה, כפי שיעץ
רבינו. ולאחר חודשיים קיבלה עבודה
במקום טוב יותר, בדיוק כמאמר רבינו.

היה בישיבה, בני המשפחה שמו בריסטולים בחלונות. לאחר מכן, התפלל מורנו הרב שליט"א עם הרב שרעבי מנחה וערבית, וסיימו בשעה שש. ליד הישיבה היתה גרה אישה זקנה, שהיתה מדליקה רדיו בקול, והרב ניגש לכיוון ביתה לשמוע אם התחדש דבר, אך עדיין לא הודיעו על סיום ההאפלה. שאלו הילדים את מורנו הרב שליט"א, "מה תעשה עכשיו? הרי הרב אמר לך שיהיה אור..." ענה להם, "חכו. יהיה אור, כמו שאמר הרב".

הגיעה השעה שבע, והודיעו כחדשות שנגמרה ההאפלה, ואפשר להדליק אורות... לפני שיצא מורנו הרב שליט"א מהישיבה, הלך לנשק לרב שרעבי את היד, והרב שרעבי שאל אותו "למה אתה צוחק?" ענה מורנו הרב שליט"א, "כי נהיה אור". אמר הרב שרעבי, "אמרת

לך שביום הזה יהיה

אור!"

שרבי קודש

להסתיר את הניסים

מספר מורנו הרב שליט"א, שכתור ילדים הם היו יודעים, שמה שהרב היה אומר, היה מתקיים. יום אחד, כשמורנו הרב שליט"א היה ילד, הוא סבל מאוד מכאבים ברגלו, ולא יכול היה ללכת. אימו באה לרב שרעבי ובכתה לפניו. והרב שרעבי בענותותו הרבה הגיע לביתם, וביקש שיראו לו את הרגל הכואבת. הוא תפס במקום הכאב, ואמר, "מהיום, כבר לא יכאב לך". אחר פנה ואמר לאימו של הרב, "תחליפי לו את הגרביים מגרבי גומי לכותנה, ויהיה בריא". לאחר שיצא הרב, אמר מורנו הרב שליט"א לאימו, "הרב בידך, ומהיום יהיה בסדר, גם אם לא תחליפי את הגרביים. הוא סתם אמר על ענין הגרביים, כדי שלא ידעו שהוא עושה פלאות". וכך באמת היה.

ויהי אור

עוד מספר מורנו הרב שליט"א, שבר המצוה שלו התקיימה בתקופת מלחמת יום הכיפורים. בגלל המלחמה, תושבי א"י נדרשו לעשות מידי ערב 'האפלה' - לאטום את החלונות בבריסטולים שחורים ולהמעיט מאוד בתאורה, כדי שלא יראו את האור מחוץ לבית. הלך מורנו הרב שליט"א אל הרב שרעבי לשאול אותו, כיצד יחגגו הבר-מצוה בצורה שכזו? איך יעשה מסיבה - בחושך? אמר לו הרב, "אל תדאג, בניו. כיום הבר-מצוה שלך יהיה אור!". ביום לפני הבר-מצוה, כשמדיניות ההאפלה עדיין הייתה בשיאה, הדודים של מורנו הרב שליט"א רז צורך "לעזור לבניהו להתפקח". אמרו לו, "תראה, למרות שהרב אמר לך שיהיה אור, עדיין אין אפשרות להדליק אור. כנראה הוא רק התכוון לאחל לך זאת... בוא נכין עכשיו בריסטולים לחלונות, כדי שנוכל להדליק לפחות מעט אור". אמר להם מורנו הרב שליט"א, "אל תשימו שום בריסטול, אם תשימו, אני אקדע לכם... אם הרב אמר שיהיה אור, אז כך יהיה, ללא שום ספק!" למחרת בצהריים, עדיין לא השתנה דבר, ובזמן שמורנו הרב שליט"א

כשהיה בא אליו אדם שצריך ישועה, היתה ברכתו מתקיימת מיד. ולא רק באי עולם היו באים לפניו לבקש ישועה, אלא אף נשמות קדושות היו באות אליו מהעולם העליון כדי שיתקן אותן.

הרב זכה להיות תלמיד חכם גדול, וזה מה שאדם לוקח אתו לבסוף. הוא גם היה מתמיד גדול ובעל חסד להפליא. כל הממון שהיה לו, היה מחלק אותו באותו היום. לרב היתה גלימה עם כיסים גדולים, ואנשים היו מכניסים לרב מידי יום סכומי כסף עצומים, אך הרב היה מחלק הכל לתלמידי חכמים ולילדים. עד הערב לא היה נשאר בכיסיו כלום, כי

גם את מה שנשאר היה שולח לרב צדקה ולראשי ישיבות אחרים, בעוד ביתו של הרב ממשיך להתנהל באותה עניות שהכיר כל השנים.

את הגז בבית היה צריך להדליק עשר פעמים עד שהאש היתה תופסת. היו ילדים שהסתובבו אצלו, והיו יכולים להתעשר ממנו. בבורק היה מחלק לידה אחת, ובערב לפעמים עוד חמש לידות. כל מה שנשאר בביתו בערב היה צורך בחכילה ואומר, "את זה תיתן לרב צדקה... זה, לך לרב אטון..." הוא לא היה משאיר אצלו דבר. היה אומר, "זהו, אין..."

כל יום מחדש היה אומר, "מי יודע מה יהיה... תוציא הכל, הכל. לתת היום הכל". באי ביתו היו רואים זאת בעיניהם. כאילו אין מחר. הרי מחר, לא יודעים מה יהיה. "היום תוציא הכל, אין מחר".

הוא היה ברעה שאדם צריך לעשות חשבון נפש כל יום ולראות מה קורה איתו, מה הוא עושה, לאן הוא הלך, מה נהיה איתו, איך הוא... אדם לא יכול להמשיך בלי שיעשה חשבון נפש, הוא לא יכול לחיות! אין דבר כזה להיות בלי חשבון נפש. בלי זה, האדם מסכן גדול. לפעמים יכול להיות שהואדם כבר זקן, עם זקן ארוך עד הרצפה, אבל המעשים שלו לא מתקנים, וכל זה מחמת שלא הולך בדרך ה'.

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

המשך דיני הגעלת כלים

בנייר כסף.

איך מכשירים מגנל חשמלי ?

קשה להגעיל אותו שאם הניחו עליו פיתות צריך ליבון כיון שהוא בלע ביבש, ולכן עדיף לקנות מגנל חדש, אמנם במגנל עצמו אפשר להקל ע"י שימלא אותו בגחלים בוערות וגם על שפתו יתן גחלים, וימתין שהברזל ירתח ג"כ ויוכשר כך, אבל הרשת ודאי שעדיף לקנות רשת חדשה.

איך מכשירים מיחם של מים ?

אם הניחו עליו בורקסים וכדו' צריך להכשיר רק את המכסה לדעת הגרע"י, אמנם לדעת האורל"צ (ח"ג פ"י ה"ה) אם לא הניחו עליו חמץ ישירות על המכסה אלא ע"י הפסק לא צריך הכשר כלל, אמנם אם הניחו עליו חמץ ישירות על המכסה כל המיחם צריך הכשר ע"י הגעלה, כיון שע"י הזיעה כל הדוד בלע מן החמץ.

איך מכשירים מיקרוגל ?

ינקה אותו היטב עם חומר פוגם, וימתין ולא ישתמשו בו 24 שעות, ולאחמ"כ ימלא כלי עם מים וסבון ויפעיל את המיקרוגל כשיעור הכי גדול שרגיל השתמש בו [בין חמש לעשר דקות].

איך מכשירים שולחנות אוכל ?

כתב באורל"צ (ח"ג פ"י אות י') אם הוא עשוי מעץ יכשירו ע"י עירוי מכלי ראשון, ואם מצופה פורמייקה וחושש להגעילו יכסם במפה ודים, וכן מבואר בחזו"ע (פסח א עמ' קנט - קס) שאם אכל עליהם ללא מפה נהגו לערות עליהם ברותחים, ואם חושש שיתקלקלו או שלא אכל עליהם אלא ע"י מפה מספיק רק לנקותם יפה, ויכסם במפה חדשה או מכובסת במים חמים שהיד סולדת בהם.

ולעניין השעוונית, אם יש בה חריצים צריך להחליפה, ואם אין בה חריצים אפשר להכשירה ע"י עירוי מים חמים.

איך מכשירים שיש ?

יערה עליהם מים רותחים, ושהעירוי יהיה על כל חלק וחלק, ולא ע"י שישפוך מים חמים על חלק מהשיש ועל שאר השיש המים ימשכו, כיון שעד שהם יגיעו לשאר השיש הם יתקררו ולא יעבעעו, וזה אינו עירוי.

איך מכשירים תנור ?

לדעת הגר"צ (אורל"צ ח"ג פ"י אות ב) אין אפשרות להכשירו אפילו ע"י החום הכי גבוה, ולכן צריך לסגורו שלא יבאו להשתמש בו בפסח, ואע"פ שסוגרו טוב לנקותו מהשומן שדבוק בו, [אמנם יש אפשרות לדעתו ע"י שיכסה את כל דפנות התנור בפח או בנייר כסף עבה שוודאי לא יקרע, וכל זה רק ע"י ניקוי יסודי לפני כן של התנור, וצריך זהירות גדולה בזה] ולכן הכי טוב לקנות תנור חדש או טוסטר אובן מיוחד לפסח.

אמנם מעיקר הדין כבר כתב בחזו"ע (פסח א עמ' קלב) שינקה אותו היטב עם חומר ניקוי ואז גם אם היה לכלוך הוא נפסל מאכילת כלב, וינקה אותו היטב מכל לכלוך וימתין 24 שעות בלי להשתמש בתנור ויפעיל את התנור בחום הכי גבוהה לשעה ועשרים, [כיון שצריך שעה בחום הכי גבוהה ועוד עשרים דקות עד שהוא יגיע לחום הכי גבוהה]

אמנם כל זה רק בתנאי שאין בתנור הזה מצב טורבו, אבל אם יש בתנור מצב טורבו יכסה היטב את פתחי האוויר של הטורבו עם חומר שלא יכול להידלק ואינו מסוכן, וגם לא ישתמשו במצב טורבו בפסח,

אמנם יש תנורים הנקראים פרוליטי, והוא יכול להגיע לחום של 500 מעלות והוא יכול להכשיר את עצמו, כיון שמחום של 371 מעלות הוא כבר נחשב ליבון, [ומה שאצלנו חום כזה לא מוציא ניצוצות כיון שהברזל שלנו יותר דחוס אבל ודאי שחום כזה נחשב ליבון] ולספרדים זה גם מועיל להכשירו מבשר לחלב ולהיפך.

איך מכשירים את הגז ?

בגז עצמו דהיינו הלהבות אפשר להקל שלא צריך הכשר כלל (אורל"צ ח"ג פ"י אות ג)

והשטח שמסביב אם הניחו עליו מזולגות של חמץ וכדו' יכסם בנייר כסף עבה ואם לא הניחו לא צריכים הכשר (אורל"צ שם)

ואת הברזלים דהיינו את החצובה ינקה אותם היטב וישפוך עליהם מים רותחים ויצפה אותם בנייר כסף, ובדיעבד אם לא יכול להגעילם רק יצפה אותם בנייר כסף או רק להגעילם בלי ציפוי בנייר כסף, וכתב בחזו"ע (פסח א עמ' קלז - קלח) שאם רק עירה עליהם מים רותחים מספיק להם ולכתחילה צריך גם להגעיל וגם לצפות

מעשה בירחורי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בענייני חזון משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאבירי מוסדותינו

שאלה: לקראת חג הפסח שכר הרב יששכר פועל שיצבע את ביתו, כשסיים הפועל את העבודה הרב היה בעיצומם של קניות לקראת החג ולא היה בכיתו, אך גם הפועל צריך את הכסף להתארגנות לחג ומה גם שי שלב יששכר מצוה "כיומו תיתן שכרו", הרב יששכר סיכם עם הפועל כי עוד היום יעביר לו את כספו. לקראת תפילת המנחה נזכר הרב כי הוא צריך להעביר את הכסף לפועל לא יספיק לנסוע אל הפועל לשלם לו ולחזור לתפילת המנחה ולאחר אלא שאחר שסיים תפילת המנחה כבר יעבור היום, הסתפק הרב האם אני יכול לתת את הכסף לאדם אחר שיזכה בו לפועל ובכך אוכה לקיים את המצוה של כיומו תיתן שכרו או שצריך ליתן דוקא לידו של הפועל.

תשובה: אם הרב יששכר יודיע לפועל שהכסף ביד חברו והפועל יכול לילך וליקח ממנו את הכסף יוצא בזה ידי חובתו של כיומו תיתן שכרו.

הנימוק: הסתפק בזה מהר"י חגיז בשו"ת הלק"ט (ח"ב סימן לא) וכתב שיש צדדים בזה אך הכריע שמסתבר שכל שכיר הפועל לילך וליקח שוב אינו עובר בין נתרצה פועל בין לא נתרצה דהא ליכא לא תלין אתך ע"כ. אכן אם יכול הרב יששכר להודיע לפועל שהמעות מוכנות אצלו והוא יכול לבא וליתלם מתי שירצה וכמו שכתב החפץ חיים בספרו אהבת חסד (פרק ט לא) שדי בזה שמודיע לפועל שהמעות מוכנים וכבר אינו עובר עוד בכל תלין, אם מתעצל השכיר לבא וליקח מעותיו דלא מצינו לענן פרעון שכיר בעלמא שיצטרך הבע"ה להוליד המעות לכיתו אלא דהשכיר צריך לילך וליתול מעותיו ואף דהכא כבר תבעו פעם אחת ולא היה לו צריך לילך פעם שנית אחרי מעותיו אחרי שהודיעו בעה"ב שיש בידו מעות וכמאמרם מאן דכאיב ליה כאיבי אזיל לבי אסיא וגם ממה שהזהירה התורה ואמרה לא תבוא עליו השמש כי עני הוא וגו' ולא יקרא עליך אל ד' וגו' מוכח דעיקר הקפדת התורה לא נאמר רק כשהבעל הבית מעכב הפרעון אצלו ולא כשמצריך את השכיר לבא אצלו אחר מעותיו.

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אחרון
בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

בן חורין מיצר הרע

"כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ" (אבות ג, ו) בן חורין מיצר הרע-הוא החמץ

יציאת מצרים היתה יציאה מעבדות פרעה, מעבדות מצרים, מעבדות היצר הרע והחומרות לעבדות הקב"ה, אנחנו נשארים להיות עבדים, שהקב"ה כופה עלינו מלכות ומדותיו, אבל כפיה זו היא למעשה החירות האמיתית בכחינה של "כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ", זאת אומרת אדם יכול להיות עבד של כל ענייני העולם לעמול ולטרוח כדי להשיג את כל מותרות העולם הזה שלדעתו הן הכרחיות ובלעדיהן חיוי אינם חיים, לכך כל ימיו במרדנה להשיגם, וזהו כחינה של עבדות, אבל אם מקבל עליו עול תורה ועול מצוות פתאום נוכח לדעת שכל מותרות אלו מיותרות לגמרי ואינן הכרחיות ונמצא שהוא בן חורין מהם. ושורש דברים אלו זה שפנימיות האדם היא רוחניות, וזה מהות האדם, שהאדם היא הנשמה שבו ולא גשמייות הגוף, והתורה והמצוות הם מזונה הרוחני של הנשמה, ומה שמשיב אותה ומביאה אל סיפוקה, וזה מה שמדות האדם רוצה כאמת ומחפש כל ימיו. ולכן עבד ה' המקבל עליו עול מלכות שמם הוא בן חורין האמיתי שזהו רצון נשמתו לעשות רצונו יתברך, השמחה הגדולה שלו. אבל אין האדם מודע לכך מפני המסכים והערפל שהגוף הגשמי מסתירו, אבל למעשה זהו שרדנה כאמת.

אנו מנקים את הבית מחמץ, חמץ נמשל ליצר הרע, למידות רעות, לגאוה שהרי החמץ מחמץ וטורל ותופח אבל הכל נשאר רק בחיצוניות שהרי הוא רק מנופח באויר, לחיות את החיצוניות זה חמץ צריך לנקות את ביתנו את טפנו ונשמתינו מחמץ זה, אדם שחי את החיצוניות הוא נשאר עדיין עבד במצרים, יציאת מצרים היא לחיות את האמת הפנימית שיש בכל אחד וזהו החירות האמיתית, אדם ששומע שחבירו מצליח והקנאה כוערת בו, עדיין עבד הוא שהרי החיצוניות טוברת עליו וחי בסכל נפשי רב, סכל זה של העולם הזה זה כחינה של "עבדים לפרעה במצרים", אדם ששמוח בהצלחתו של חברו ללא קנאה ללא מידות רעות ללא חמץ, בנשמתו אדם זה עבד ה', בן חורין שיבא מגבולות מצרים. על הפסוק "קריב אותו" (ויקרא א, ג) מלמד שכופין אותו, יכול בעל כורחו תלמוד לומר "לרצונו", הא כיצד, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני (רש"י, ערכין כא). ואם תשאל, וכי לרצונו זה והרי על ידי כפיה זה בא ובעל כורחו? כתב הרמב"ם בהלכות גירושין (כ, ב) "מי שהדין נוטק שכופין אותו לגרש את אשתו ולא רצה לגרש, בית דין של ישראל בכל מקום ובכל זמן מכין אותו עד שיאמר רוצה אני ויכתוב גט, והוא גט כשר... ולמה לא בטל גט זה שהרי לא כתב לה אלא באונס? שאין אומרים אנוס אלא למי שנלחץ ונדהק לעשות דבר שאינו מחוייב בו מן התורה, כגון מי שהוכה עד שמכר או עד שנתן, אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעשות עבירה, והוכה עד שעשה דבר שחייב

המלאכים מאיצים בלוט ומשפחתו לברוח מן העיר שלא יספה בעון העיר יחד עימם, וכתוב שם (בראשית יט, טז) "זיתמהמה, ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת ה' עליו ויציאווה וינחורו מחוץ לעיר", ופרש"י מדוע מתמהמה לזוט והרי סכנות נפשות בדבר? כדי להציל ממנו, אדם קשור מאוד לחומר וצריך זירוז אפילו כשיש סכנה בדבר, וצריך זירוז וכפיה על זה, שכן עשו ואמרו המלאכים ללוט "המלט על נפשך" - די לך להציל נפשות אל תחוס על ממונוך ואין לך להתמהמה כלל. וזהו כעין החיפוש של מצרים, הקב"ה כפה עליהם לצאת במהירות כי עדיין אדם בחצוניות קשור לחומר קשור ל"מצרים", ויש חשש שיתגבר עליו לכן צריכים כפיה מפני שבפנימיות נשמתו ורצונו האמיתי סולד בכל זה. וזה שכפה עליהם הר כגיגית בקבלת תורה, כדאיתא במדרש תנחומא (פרשת נח) "זלא קבלו ישראל את התורה עד שכפה עליהם הקב"ה הר כגיגית שנאמר "זיתצבו בתחתית ההר" אמר רב דימי בר חמא, אמר להם הקב"ה לישראל אם אתם מקבלים את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם, ואם תאמר על התורה שככתב כפה עליהם את ההר. והלא משעה שאמר להם מקבלים אתם את התורה ענו כולם ואמרו: "עשה ונשמע"? מפני שאין בה יגיעה ודעת, והיא מעט, אלא אמר להם על התורה שבעל פה שיש בה דקדוק מצוות קלות כחמורות והיא עזה כמאות וקשה כשאל קנאתה". הקב"ה כפה עליהם הר כגיגית וקבע עובדה אם רוצים את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם - כלומר על כורחם אתם חייבים לקבל את התורה שבעל פה, שזהו עיקר התורה ושורש נפשכם, כדאיתא על הפסוק "אם רעב שונאך האכילו לחם" (משל כה) - פרש"י אם רעב שונאך יצרך הרע האכילו לחם, הטריחו במלחמתה של תורה דתתיב לכו לחמו בלחמי, ומלחמתה של תורה היא התלמוד (ענין סוכה בב); כלומר כדי לבטל את השונא שנמצא בליבו של האדם ומרחיק אותו משמחתו ושלוחתו וסיפוקו האמיתי, יש רק את התורה שבעל פה ולכן כפה עליהם הר כגיגית שאין זו כפיה כלל אלא רצונו הפנימי של האדם. וזהו למעשה תכלית היסורים שעוברים על אדם כאומרים ז"ל "מי שבאים עליו יסורים יפשפש במעשיו" תכלית היסורים הם למעשה כפיה כדי לכוף עצמו לעזוב דרכו העקלקלת לחזור לדרך הישר ולא להמשיך ולשגות בהכלי העולם הזה בהכלי עבדות מצרים. הקב"ה יודע ומכיר את רצונו הפנימי של האדם ולכן עוזר לנו להחליט וכופה עלינו להחליט מזהיר אותנו ביסורי הגהנום שנבחר בדרך הטובה. כל מאמרי חז"ל על העונג האין סופי שבגן עדן ולעומת זה כל עונשי יסורי הגהנום זה מעין כפיה שאם לא נלך בדרך הישרה והטובה נפסיד את האור הנצחי. הקב"ה רוצה שנבחר בטוב מפני שיועד שגם אנחנו רוצים זו אלא שהשאר שבעיסה מעכב ואין אנו מכירים בטובתנו. היה יהודי אחד שהיה לו משפט עם גוי והלה הלך לשופט קודם המשפט ונתן לו שוחד שאלו השופט וכי מותר לקבל שוחד? אמר לו היהודי באופן טבעי ליכך נוטה לטובת הגוי נתתי לך שוחד כדי שתשפוט בצדק, להאזין וליישר את ליבך. כך כביכול הקב"ה נוטף לנו שוחד וכופה עלינו את הטוב כדי שנבחר בו.

לעשות על פי ההלכה, או עד שנתרחק מדבר האסור לעשותו, אין זה אנוס ממנו, אלא הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה לפיכך זה שאינו רוצה לגרש מאחר שהוא רוצה להיות מישראל ורוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות ויצרו הוא שתקפו וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני, כבר גרשו מרצונו". כמובן שיש כזה גדרים הלכתיים, ואין כאן המקום להגדרתם.

וביאר הגה"צ ר' אליהו דסלר בעל מכתב מאליהו על הפסוק "לא מאסתם ולא געלתם לכלותם" (ויקרא כו, מד) היא הבטחה גם ככמות וגם באיכות, כלומר שהשם יתברך הבטיח שמעולם לא תכלה הנקודה היהודית אצל כל יהודי ויהודי, נמצא שכל יהודי בפנימיותו לבו רוצה להיות מישראל ורוצה לקיים כל המצוות, אלא הוא אנוס עצמו ביצרו הרע, וכיון שהוכה בין על ידי בית דין או על ידי מישור מסוים עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני הוסיף האוטם המונע על פתחי הלב ונתגלתה פנימיותו הטובה, וזהו מה שכתוב "מל ה' אלקיך את לבך ואת לבך וזעך" (דברים ל, ו). נקודה פנימית זו לעשות רצון ה' זהו רצונו האמיתי, חיים רוחניים שנשמתו כוספת עליה, הנקודה שהוא בן חורין בה. ולכן כפיה זו לעשות רצונו יתברך אינה כפיה כלל אלא כעין הורדת אוקים וכבלים שקשר עצמו בהם. המסילת ישרים אומר שאין הנשמה מוצאת שום נחת רוח בכל עינוגי זה העולם. והוא מה שלמדנו וזכרנום לברכה במדרש קהלת, זו לשונם (קהלת רבה ו) וגם הנפש לא תמלא, משל למה הדבר דומה לעירוני שנשא בת מלך, אם יביא לה כל מה שבעולם, אינם חשוכים לה לכולם, שהיא בת מלך, כך הנפש אלו הבאת לה כל מעדני עולם אינם כלום לה, למה? שהיא מן העליונים. הקב"ה רוצה להוציא את ישראל ממצרים, לכן מגרשם במהירות בחיפוש "חמושים על בני ישראל ממצרים", רק חמישית אחת, ושאר ארבע חמישיות מות במכת החושך מפני שלא רצו לצאת מעבדות מצרים, פלא וכי מי רוצה להישאר עבד? אלא אדם כבול בתענוגות הכלי מצריים וחושב שטוב לו והכל בסדר, אבל למעשה נשמתו כבולה וזועקת לצאת לחרות לצאת מטומאת מצרים, ואותם שכלל לא רצו לצאת מהטומאה נשארו מותם וקבורים במצרים בחושך אדיר, ואלו שרצו לצאת אבל עדיין היו צריכים את הכפיה של בחיפוש ולזרז אותם לצאת שאדם מתמהמה קשה לו להתנתק מהגשמיים ותאוות של מצרים ודברים אלו צריכים זירוז.

וכעין זירוז וכפיה זו מצינו אצל לוט קודם השחתת סדום,

ואלה יעמדו על הברכה

עידו בן רחל

גיל בן אסנת

טל בן מדי

אליהו בן סאלמה

ורד בת יסמין

איל בן יסמין

שילה בן נטלי חיה

ימיהו בן ויקטוריה

מאיר בן מדי

בניהו יששכר בן שרה

לתרומות והנצחות

03-5520004

מרדכי בן נטלי חיה

יניב בן משה

פריטים טמונים לפרשת ויקרא

בדיקת חמץ

מצאו את כל חתיכות החמץ המסתתרות בתמונה ושימרו לשריפת חמץ!

רשימת הפריטים:

1. חתיכת לחם קטנה.
2. חתיכת חלה בצועה.
3. חתיכת בייגלה שבורה.
4. בייגל - נגוס.
5. אוזן המן - נשאר מפורים.
6. וופל.
7. עוגיית שוקוצ'יפס נגוסה.
8. עוגה רכה ומתפוררת.
9. קרקר קטן ופריך.
10. שארית קרואסון - מתפוררת.
11. חתיכת פיתה - קרועה.
12. חתיכת טוסט יבש.
13. עוגיית חמאה שבורה.
14. אטריות.
15. פסטה מסובבת.

האם תוכלו למצוא את כולם? בהצלחה!

מצא את ההבדלים

שריפת חמץ

האם תצליחו למצוא את כל 15 ההבדלים סביב שריפת החמץ לפסח? בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

כדברי הרשב"י

דברי תורה

דרך אורו של הרשב"י

בוזרה הקדוש

ליל שימורים

שהייתה בכל מצרים צעקה גדולה שאין כמותה.

על כן בלילה קדושה זו, אומרים את ההלל, אף שלעולם לא אומרים הלל בלילה, לפי שלילה כיום יאיר כחשכה כאורה, ומכוונים את הכוונות הנוראות בכל מהלך התפילה וליל הסדר, כפי הכוונות המסודרות למעלות הנשגבות, שלא ניתן להגיע אליהם בלילה כלל, אלא רק בימים, לאחר שנתקנו העולמות העליונים על ידי התפילות של הלילה והיום, ואילו עתה כבר בלילה הרי הוא כאילו נתקנו העולמות וכאילו נעשה כבר יום.

אולם כיון שאור זה ניתן שלא כדרך הטבע, אלא באיתערותא דלעילא, ללא בחינה של איתערותא דלתתא, על כן, לאחר ההצלה של עם ישראל, צריכים ישראל, לחזור ולהוציא את טומאת מצרים מתוכם, ולקבל את האור גם דרך המדרגות מתתא לעילא, וזהו העניין של הימים הקדושים של ההכנה לקבלת התורה, הלה הם ימי העומר, אשר הם הימים של 'ניקה', דהיינו הגידול של האדם וההכנה שלו לקבל את ה'מוחין' ביום חג השבועות, שהם ימים של סמל ודוגמא לכל מה שיעשה האדם בכל השנה כולה, לפי שהכל הוא בבחינה של הפנימיות שהרי ר"ח ניסן בא נבראו העולמות בפנימיותן.

ועל כן יש לנצל לילה קדושה זו, ולהכין את ההגדה ולקרותה בנעימה ובשמחה יתירה, והעיקר הגדול הוא, לספר בניסי הי"ת, שהוא הרבה יותר חשוב מלומר חידושים ופרפראות, או דקדוקי לשון בפשט ההגדה, אלא העיקר הוא לספר ולהלהיב את הנפשות, בעניין הניסים והנפלאות שהי"ת עשה עם אבותינו ועימנו בכל דור ודור, ועל ידי השיר והשבח והקילוס למי שאמר והיה העולם, אשר גאלנו ממצרים, נזכה במהרה להקריב את הפסח במועדו, בבית קודשינו ותפארתנו אמן.

אולם עשה השי"ת ניסים ונפלאות מעל גדר הנהגת העולמות העליונים, והביא בפעם אחת אורות עצומים ונוראים, אשר שרפו את כל כוחות הטומאה הרובצים בעורף, ועי"ז הגיע כח הקדושה אל עם ישראל, ונגאלו ממצרים. והמשל בזה הוא, כפי שמעולם לא נשמע שנולד תינוק מרחם אמו, כאשר הוא גדול כאדם בגיל ארבעים, עם חכמת חיים וידיעת ענייני העולם וכו' ולא שייך כדבר הזה, כך השי"ת עשה נס עצום, וכמו שהוליד אדם בן ארבעים שנה בפעם אחת, כך הביא אורות עצומים נגד גדר טבע הבריאה של העולמות, ועל ידי השפעתו את הקדושה הגדולה הזו, שלא כפי סדר השתלשלות האורות העליונים כלל, נשרפו כל כוחות הטומאה, והושפע שפע קדושה רבה על עם ישראל, ובכוח זה נגאלו מכל הקשירות והכישופים, שעשו פרעה וחרטומיו להסגירים במצרים.

ומאחר שבלילה קדושה זו, בכל שנה ושנה חוזר וניעור האור הגדול של קדושה רבה זו, שעל זה אמרו בוזרה הקדוש, הטעם מדוע אמר משה לפרעה מחר כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומת כל בכור, ולא אמר בחצות הלילה, מחמת שלילה זו באמת אינו בחינה של לילה אלא בחינה של יום, לפי שאור העליון מאיר בה, ולכן אמר כחצות ולא בחצות, לפי שאין כאן מציאות של חצות לילה, אחר שאינו לילה כלל, אלא כמו חצות, ולא בפועל חצות, (ובגמרא ביארו רבותינו בעניין אחר כידוע).

ומכת בכורות היא כנגד הכתר דקליפה, שהייתה מכה זו, קשה למצריים יותר מכל המכות, וכמבואר עוד בדברי הוזה"ק שדקדקה התורה הקדושה לכתוב (יב טז) 'וה' הכה כל בכור' ולא נאמר 'הרג' כל בכור, לפי שבתחילה, הי"ת נתן לבכורות מכת שיגעון וכאבים עזים, שירגישו שתיכף הם עומדים למיתה, ועל ידי כך, היו מכים והרוגים את הוריהם ואחיהם, על מה שלא שלחו את ישראל ממצרים לפני שתגיע מכת בכורות, והיו המשפחות של המצרים, חופרים קברים עמוקים וקוברים את הבכורות בעודם חיים, ונתן הי"ת כח ביד הבכורות, לקום ולצאת מאותם הבכורות והיו מכים נמרצות באחיהם והוריהם עד

מוסכם בדברי כל רבותינו הקדושים, שבכל חג וחג מתעורר הארת אותו החג, כפי שהתעוררה בראשונה, בהיות הניסים שנעשהו לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, לפי שעצם הימים הקדושים עצמם, הרי הם ימים המסוגלים ביותר מכח קדושתם, והזמן גרמא, להיות בהם הניסים הגדולים אשר נעשו בהם.

וכבר ידוע שליל שימורים, הוא לילה קדושה, השמורה מן המזיקין והס"א מיום בריאת העולם, אשר נעשו בה ניסים ונפלאות, במשך כל הדורות כולם, שבלי ליל שימורים זה, ניצח אברהם אבינו את המלכים, ובליל זה, קיבל יעקב אבינו את הברכות, ובלילה זה נדדה שינת המלך, ועברו בו ישראל את הירדן, ועוד ניסים ונפלאות, והלילה הקדושה הזו מאירה כאור יום להצלתו של עם ישראל.

ומסביר רבינו האריז"ל, שהבחינה של מצרים שתחילתה מ' פתוחה וסופה מ' סתומה, היינו שפרעה הרשע וגונדא דלילה, עשו כישופים נוראים, על ידי הגברת כוחות הרוע בעולם, וטומאת החיות הטמאות אשר היו חרטומי מצרים נותנים לנגד עיניהם זמן רב, בכדי לינק מהם ומשורשם העליון, ופרעה הרשע היה אב לכל החרטומים והמכשפים, ומבין גדול בכוחות העליונים, וידע היטב כי דרך האורות העליונים להשתלשל מן הראש העליון של הקדושה, דרך הצוואר ולהשפיע לכל הגוף את כח הקדושה, ועל ידי זה להשתלשל דרך העולמות ולחול על עם ישראל.

ועל כן מה עשה פרעה העמיד כוחות טומאה בעורף העליון, כביכול בכדי שיינקו ויחטפו כל השפע של הקדושה, אשר מגיע מן הראש אל הגוף, על יד הצבתם במקום צר של המעבר של העורף, ועל כן פרעה אותיות העורף, וידע פרעה שהיות ולעולם אין נשפעים אורות גדולים בפעם אחת, אלא בזה אחר זה, על כן, אין שייכות שעם ישראל יגאל, לפי שכל כח שנשפע מן העולמות העליונים לעם ישראל, הריהו לוקחו וחוטפו לצד הס"א ח"ו, ועל כן גם היה שוחט ועורף את ראשיהם של התינוקות וכו'.

הגנה וביטוח חיים רק בידיים של הקדוש ברוך הוא

מצוות הצדקה מגנה עליך ועל בני ביתך!

לוקחים חלק בחלוקה הגדולה של סלי המזון "קמחא דפסחא"

שע"י מרן הגאון המקובל

הרב בניהו שמואל'י שליט"א

ובנוסף יערוך מרן המקובל שליט"א

**כדיון נפש פרטי
לבני המשכחה**

**ומקבלים עד לפתח הבית
קמיע הגנה ושמירה**

מבורך ע"י מרן המקובל שליט"א

בזמן מלחמת נפוליאון, ערך מרן חתום סופר, "פריון נפש" ע"י הקבלה
לכל השמחות של אנשי העיר פרשבורג. ובזמן ההפצצות הנוראות,
חרבו כל בתי העיר פרשבורג, מלבד ד' בתים ועם כל זה לא נזק אפילו
יהודי אחד. ויהי ללא גרול!!! [ספר עם לברד ישבן מדרך סרב יד של החת"ס]

חצי סל – 500 ₪

כדיון נפש לבני המשכחה
(3-7 שמות)

סל מלא – 1,000 ₪

קמיע הגנה ושמירה
וכדיון נפש לבני המשכחה
(5-7 שמות)

ניתן לקבל את הקמיע בישיבה או בשליחות עד הבית

<< הצטרפו למפעל החסד האדיר!

03-5520004 מכספי מעשרות לכתחילה